

Η ΠΕΡΙΤΟΜΗ

ΤΗΜ

ΠΕΡΔΙΚΑΣ

HOTEL

ΤΕΡΑΚΑΣ

Αναβόσβησε η μικρή φωτεινή επιγραφή πάνω από την είσοδο, πέρασε το ρεύμα στα λαμπάκια της, μουδιάσανε εκείνα και ανάψανε σαν πυγολαμπίδες με χρονοδιακόπτη και το Μικρό Ξενοδοχείο στη μέση του Πουθενά έβαλε το βραδυνό του στολίδι. Καλοβαμμένες οι πόρτες του αλλά παλιές, χλιοπατημένη η μοκέτα του από σόλες που κουβαλούσαν από Διακοπές και Γέλια μέχρι Άγχος και Κακάκια από αδέσποτα, διακριτική μυρωδιά χλωρίνης και φτηνού καθαριστικού που σκοτώνει μεν τα μικρόβια, αλλά άμα ήταν Ακριβό θα τους γαμούσε και το κέρατο ταυτόχρονα.

Ένα μακρουλό έπιπλο υποδοχής, ξύλινο, λίγο ταλαιπωρημένο από το Σαράκι, το Έντομο και το άλλο της οικονομικής Δυσπραγίας, δέσποζε στο χώρο της εισόδου. Με ένα μικρό κουδουνάκι επάνω του που πλέον κανείς δεν το κοπανούσε για να κάνει "Ντίιν..!" και που -για να μην αισθάνεται Άχρηστο- έλεγε ιστορίες στα άλλα αντικείμενα πως το υπόλοιπο σόι του είναι Καμπάνες σε Τρούλους. Τρούλυ, κανείς δεν το πίστευε αλλά δεν του το έλεγαν. Μόνο τις ψεύτικες ιστορίες του είχε πια για να κάνει "Ντίιν...!". Παραδίπλα, ένα μαύρο τηλέφωνο με στρογγυλό καντράν και καλώδιο ίσιο, (στην εποχή του η λέξη "Σπιράλ" ακουγόταν σαν να "Εσπειραν Άλλοι" στο Θεσσαλικό Κάμπο) και με εκείνο το ακουστικό που είναι 8 κιλά για να κάνεις μισό κιλό συνομιλία.

Ένα δυνατό "Ντριίίν!" έσπασε τη σιωπή την ώρα που η εισερχόμενη κλήση το ανάγκασε να κτυπήσει και να ζωντανέψει για λίγο. Ο Ρεσεψιονίστ, υπάλληλος πίσω από το Έπιπλο για όσον καιρό μπορούσε να θυμηθεί, πάντα σήκωνε το τηλέφωνο με μια αυτόματη κίνηση του χεριού του χωρίς ποτέ να κοιτάει τη Συσκευή:

--"Ξενοδοχείο "Η Περιτομή Της Πέρδικας", παρακαλώ...? Ναι...Γιατί ονομαζόμαστε "Η Περιτομή Της Πέρδικας"...?Ναι....γιατί είχε φίμωση η πέρδικα και της το κόψανε....ε....τι να πεί η πέρδικα...."Κρα-Κρα" έκανε....Μάλιστα για τις 6 του μηνός.....ναι και λεκάνες έχουμε πολύ καλές....μπάκετ....ναι και καζανάκια έχουμε....μόνο το χέρι σας να φέρετε για να σκουπίζεστε μόνοι σας.....ναι ...αντίο.... Γειά σας... Α στο διάλογο πάλι λάθος ήτανε...."

Σιγανά γελάκια, ήχοι από βραχιόλια και δυό βηματισμοί που βιάζονταν ακούστηκαν από την είσοδο. Μια ευωδιά από Πατσουλί-Αροχοί και μια άλλη από 3 κιλά After Shave-Teza έφτασαν στη μύτη του Ρεσεψιονίστ που μόλις είχε κλείσει το τηλέφωνο και κοιτούσε προς την είσοδο. Οι Οσμητικοί

Προπομποί προλόγισαν και τους Κατόχους τους. Κυρία και Κύριος, μακριά από την πρώτη νιότη τους, αλλά με μείκ-απ και κοιλίτσα χοντρή να μοιάζει με πορτοφόλι μπας και τρομάξουν την δεύτερή τους και αργήσει να έρθει.

--"Αχ Μήτσο μου, επιτέλους φτάσαμε...."
--"Ναι αγάπη μου...Είδες σε τι ωραίο μέρος σε έφερα...?
--" Μα δεν με έφερες σε ωραίο μέρος...ΕΔΩ με έφερες....!!!"
--"Έλα...Έλα παραπονιάρικα και ο Μήτσος τα έχει κανονίσει όλα...."
--"Ο ΜΗΤΣΟΣ??? Κι εσύ τι έκανες...???"
--"Μα, αγάπη μου, ΕΓΩ είμαι ο Μήτσος....."
--"Έκανες τον "Μήτσο" για να τα κανονίσεις όλα αυτά...??? Ω είσαι ήρωας!!!! Ω, τι Μεταμφίσεις!!!"
--"Μα... Δεν μεταμφιέστηκα Σούλα μου...."
--"Σόρρυ Μήτσο μου... Είδα τη σκατόφατσα σου ξάφνου και λέω "Δε μπορεί, Απόκριες θα είναι..."
--"Εγώ Σκατόφατσα...?"
--"Όχι πάντα... Στο Σκοτάδι μεταμορφώνεσαι... Παιχνιδιάρη lights-off Μήτσο...!!!"
--"Άσε γιατί δεν θα συνηγορήσουμε....Να, πάμε στη ρεσεψιόν να ζητήσουμε το δωμάτιό μας....Χαίρω πολύ κύριέ μου....ΚΟΥΛΟΣ!!!!"

Ο Ρεσεψιονίστ την είχε ξαναδεί πάμπολες φορές αυτήν την Ιστορία και έμενε γενικότερα Απαθής:

--"Λυπάμαι πολύ για την αναπηρία σας κύριέ μου...."
--"Δεν με καταλάβατε...Μήτσος...Κουλός!!!!!"
--"Α, χαίρω πολύ....Ρεσεψιονίστ....Αρτιμελής....."
--"Έχω κάνει κράτηση...."
--"Χε χε...! Μα, τι Χιούμορ! Τι Ειρωνία!! ο ΚΟΥΛΟΣ έχει κάνει ΚΡΑΤΗΣΗ!!! Χε χε... Είχα ξέρετε έναν φίλο που ήταν Μονόρχης αλλά τα έκανε Καμπάνα!!! Καταπληκτικός είστε...."
--"Κύριέ μου!!! ΚΟΥΛΟΣ είπα...!!!"
--"ΚΑΙ Κουλός ΚΑΙ Σκατόφατσα... Η αμέσως επόμενη μεγαλύτερη Κατάρα πρέπει να είναι του Τουταγχαμών...!"
--"Το όνομά μου είναι Κουλός και έχω κλείσει ένα δωμάτιο για σήμερα στο ξενοδοχείο σας!"
--"Α, μάλιστα... Έτσι όλα αλλάζουν... Μισό λεπτό να ψάξω στο βιβλίο καταχωρήσεως Πελατών. Κουλός...Κουλός... Λυπάμαι κύριέ μου, δεν σας βρίσκω.... Μόνο μια κράτηση υπάρχει στο όνομα "Μήτσος Γκαβός"...!!!!!"
--"Εγώ είμαι....έκανα την κράτηση ινκόγκνιτο...."

--"Μάλιστα....Η Κυρία που είναι μαζί σας...?"
--"Τι "Η κυρία"?????"
--"Κυρία δεν είναι....?"
--"Α, με έχετε εκνευρίσει!!Όχι,δεν είναι Κυρία, είναι Πεκινουά!!!!!!"
--"Λυπούμαι κύριέ μου, το Ξενοδοχείο μας δεν δέχεται ζώα....."

Η Σούλα, στα όρια της δεύτερης νιότης της, είχε χάσει τα όρια της μαλακίας της:

--"Σου μοιάζω εγώ για Τσόου-Τσόου, Μήτσο???? " "
--"Μα....αγάπη μου.... για ΠΛΑΚΑ το είπα....."
--"Εγώ ΠΛΑΚΑ...???? Εγώ που το στήθος μου έχει γίνει φαντασίωση τόσων ανδρών...? Εγώ που το Βυζί μου είναι ο Δυνάστης της Κόπιτσας? Το ξέρεις, ρε, πως εμένα μου ζητούσαν το στήθος μου για να ντουμπλάρουν την αγελάδα στο "La Vas Qui Ri" για να καταλαβαίνει ο κόσμος γιατί γελάει το μοσχάρι...?"
--"Λοιπόν.... Ας ηρεμήσουμε για να μην χαλάσει η βραδιά μας, ε Σούλα μου? Να πάρουμε το δωμάτιό μας, ε Σούλα μου....? Μπορώ να έχω το κλειδί κύριε Ρεσεψιονίστ...?"

Ο Ρεσεψιονίστ δεν δεχόταν Ζώα στο Ξενοδοχείο από άποψη, αλλά άμα έρχονταν σε ζευγάρια η επαγγελματική του ηθική δεν τον άφηνε να τους αρνηθεί την παραμονή:

--"Ορίστε, το δωμάτιο 7 είναι.... Ακολουθήστε το διάδρομο αυτόν και θα βρεθείτε στο υπέροχο αίθριο μας χτισμένο με πέτρα και τούβλα....Έχει πολλά Τούβλα το αίθριο μας...."
--"Και η ρεσεψιόν δεν πάει πίσω....Και μετά....?"
--"Μετά θα στρίψετε στο διάδρομο και θα έρθετε και πάλι προς τα πίσω κάνοντας μια υπέροχη βόλτα στους χώρους μας, γιατί το δωμάτιο σας είναι αυτό εδώ στα δεξιά...."
--"Μάλιστα...."
--"Η Κυρία θα έρθει κι αυτή μαζί σας...?"
--"Όχι, την έχω πάρει μαζί μου για να μου κρατάει τα ρούχα!!!"
--"Εντάξει, μπορείτε να την αφήσετε εδώ...!!! Τα δωμάτιά μας είναι ΠΛΗΡΩΣ εξοπλισμένα με Κρεμάστρες και Καλόγερους...."

Η Σούλα από Λαμπραντόρ μικρόσωμο είχε γίνει Κρεμάστρα και δεν την άντεχε την αλλαγή των ρόλων:

--"Μήτσο....?Σε μοναστήρι με έφερες...?"

--"Μα, τι λες κι εσύ, μωρέ...?????"

--"Αφού το είπε ο κύριος πως τα δωμάτια είναι γεμάτα Καλόγερους....Και το ξέρεις πως έχω αλλεργία στα μούσια!!!!!"

--"Καλόγερους, παιδί μου...Αυτούς που κρεμάμε τα ρούχα....Σούλα μου...σύνελθε.... εδώ είναι η ερωτική μας φωλίτσα.....Πιτσουνάκι μου....Περιστέρα μου..... Πουλί μου... Αετέ μου..."

Ο Ρεσεψιονίστ δεν μπορούσε να μείνει απαθής... Αγαπούσε τα Άλογα αλλά τα σιχάθηκε όταν μικρός έπρεπε να φτιαρίσει 50 κιλά καβαλίνες:

--"Α, κύριε Μήτσο...ΟΧΙ!!!! Η διακριτικότητα του ξενοδοχειου μας, μπορεί να επιτρέπει τις ανωμαλίες σας, αλλά άμα είναι να κάνετε τα περιστέρια και να αρχίσετε να κουτσουλάτε το δωμάτιο, φοβάμαι πως δεν μπορώ να σας το δώσω...."

Την Σούλα την ποθούσαν οι άντρες για τον Κώλο της και όχι για τον Ρόλο της...:

--"ΜΗΤΣΟ!!! Θα βάλεις τους καλόγερους να με κουτσουλήσουν...?????"

--"Μα, είστε και οι δυο τρελλοί?????"

--"Μήτσο. εγώ στο δωμάτιο 7 ΔΕΝ έρχομαι.... Άν δεν βρείς άλλο δωμάτιο, θα κρατήσω την αναπνοή μου μέχρι να σκάσω!!!!!"

--"Έλα αγάπη μου.... Μην μου γκρινιάζεις... έλα μπουμπούκι μου...να βρούμε ένα δωμάτιο να ηρεμήσουμε...να σε γδύσω....."

--"Αχχχχχχ....."

--"Να σε τρίψω.....και να σε πασπαλείψω με τζατζίκια....."

--"Αχχχχχχχ....."

--"Να χουφτώσω τα στήθια σου και να ξεχειλίζει βυζάκι από τα ακροδάκτυλά μου, καθώς τα ανοικτά σου χείλη..."

Ο Ρεσεψιονίστ του έκοψε το Άρλεκιν στη μέση:

--"Συγγνώμη....μπορείτε να κάνετε μισό μέτρο πιο πίσω....?"

--"Γιατί....."

--"Γιατί με αυτά που λέτε εγώ καύλωσα και μπορεί να γίνω επικίνδυνος....."

--"Όου.... Είσθε Τέντζερους...?"

--"Στην δική μου την παροιμία... άμα κυλήσω σαν Τέντζερους, στο τέλος θα ΤΗΝ βρώ με το καπάκι..."

--"Σας παρακαλώ κύριε μου...δώστε μας ένα κοτέτσι...εεεε...ένα δωμάτιο,

όποιο να ' ναι, αρκεί να μπορέσουμε να μείνουμε εδώ το βράδυ....."

--"Μάλιστα...μισό λεπτό δώστε μου...."

--"Αχ....Μήτσο μου... σκατζοχοιράκι μου....."

--"Μα... Σούλα μου... γιατί με λες σκατζόχοιρο....?"

--"Αφού είσαι ζώο αγάπη μου....Παρομοιαστικά το λέω... Σεξουαλικό Κτήνος...!!!! Τέρας του Έρωτα...!!!!!"

--"Αχ...ναι....Ζώο...!!!!!"

--"Μμμμμ....."

--"Τέρας...!!!!!!!"

--"Μμμμμμ....."

--"ΚΤΗΝΟΣ! Κοίτα...! Κοίτα...! Σφίγγω τα μπράτσα μου να κάνω "ποντίκι" και παίρνω τη στάση Σφίχτουλα σαν να κλάνω πίσω και να πιέζω ένα τεράστιο μανταλάκι μπροστά!! Όντως ΚΤΗΝΟΣ!!!"

Ο Ρεσεψιονίστ εν τέλει με τα ζώα δεν είχε πρόβλημα... Με τους ματαιόδοξους είχε όμως:

--"Εντάξει κύριέ μου....κι εγώ είμαι άσχημος, αλλά δεν το φωνάζω να το μάθει όλος ο κόσμος... Και να σας ενημερώσω πως δυστυχώς, μόνο το 7 που σας πρότεινα προηγουμένως είναι διαθέσιμο...Ορίστε, υπογράψτε εδώ....."

--"Που...? Δεν βλέπω...."

--"Μάλλον χρειάζεστε γυαλιά....."

--"Μα...δεν φοράω γυαλιά!!!"

--"Α...τότε χρειάζομαι εγώ...Μισό λεπτό να τα φορέσω... Ξέρετε, είχα μυωπία κι έκανα Λείζερ..."

--"Και τώρα...?"

--"Τώρα και πάλι δεν βλέπω, αλλά πλέον μπορώ να διαβάσω τα γρατζουνισμένα CD! Ορίστε υπογραψτε εδώ...Α, θα χρειαστώ και τις ταυτότητές σας....."

--"Ορίστε κρατήστε τις....."

--"Ορίστε από εδώ δεξιά, στο 7.....Θα φέρουμε εμείς τις αποσκευές σας....."

Έπιασε ο Μήτσος τη Σούλα από τη μέση και της χαμογέλασε με Υποσχέσεις. Το στομάχι του από την άλλη είχε δεθεί κόμπο και του χαμογελούσε με Υποσχέσιμο. Μόλις η Σούλα του έκανε ένα ναζάκι, έπεσε το χέρι του μήτσου από τη μέση της πιο χαμηλά στον πωπό της, η αφή του του άφησε εκ νέου Υποσχέσεις και το πουλί του εκ νέου Υποσχύσεις. Μπουρδουκλώθηκαν λίγο, αλλά μόλις έκλεισε η πόρτα από το δωμάτιο το 7

πίσω τους, είχαν πια τον χώρο να ευχαριστηθούν ο ένας τον άλλον. Και παράλληλα, τα πατσουλιά τους να αποτελειώσουν ό,τι μικρόβιο είχε αφήσει ζωντανό το Φτηνό Καθαριστικό.

Στην μικρή αυλή έξω από την είσοδο του Ξενοδοχείου ένα αυτοκίνητο με γυαλιστερές ζάντες για να μην φαίνονται τα μεταχειρισμένα ελαστικά που φορούσαν, μόλις πάκκαρε. Το κλαγομούνικο ντιριντάχτα τραγουδάκι που έπαιζε στο στερεοφωνικό σταμάτησε, η πόρτα του οδηγού άνοιξε κι ο μεσόκοπος Κύριος έτρεξε σαν ιπότης να ανοίξει την πόρτα της Κυρίας που καθόταν δίπλα του. Η Κυρία μπερδεύτηκε, γιατί την τελευταία φορά που εκείνος πετάχτηκε με αυτόν τον τρόπο από το αυτοκίνητο ήταν για ένα παλαβό κατούρημα με-Βήχα-Να-Κρυφτει-Η-Κλανίτσα σε ένα πάρκινγκ της Εθνικής Οδού. Έκανε ν'ανοίξει μόνη της την πόρτα και του 'χωσε τη λαμαρίνα στο δόξα πατρί. "Δεν πειράζε", σκέφτηκε αυτός, "Πότε πρόλαβε κι έκλασε" σκέφτηκε εκείνη και πιάστηκαν χέρι χέρι να πάνε προς τα μέσα.

--"Χα...χα..χα...Αχ, καλέ, τι ωραία ανέκδοτα που λες Τούλη μου...χα χα χα....."

--"Μα...δεν πρόλαβα να το τελειώσω το ανέκδοτο Λίτσα μου....."

--"Δεν πειράζει Τούλη μου.. Είμαι Παθιασμένη!!! Έλα....θέλω να μου την πέσεις.....!!!!!"

--"Παρδόν....???"

--"Να μου την πέσεις...ΑΝΤΡΑΚΛΑ!!!!!"

Η πιο οικεία Επιθετική Ερωτική Πρακτική που είχε συναντήσει ο Τούλης στη ζωή του, ήταν σε ένα φανάρι που μόλις άναψε πράσινο και σπίνιαραν τα μεταχειρισμένα ελαστικά του κάτω από τις φανταχτερές ζάντες τους, του φώναζε ο από πίσω "Θα ξεκινήσεις, ή θα σε Γαμήσω?!". Λογικό λοιπόν να έχει κομπλάρει ολίγον τι:

--"Εμένα λές....?"

--"Όχι...αυτήν εδώ την καρέκλα λέω! Μα είναι δυνατόν να με ρωτάς...?"

Ο Τούλης είχε καυλίτσες, αλλά από μυαλό γάμησέ τα...:

--"Μα...λες ΑΝΤΡΑΚΛΑ το σκαμπό...???? Δεν λέω....μπορεί να έχει 4 πόδια που δεν χαλαρώνουν ποτέ και να μπορείς να κάθεσαι απάνω τους όση ώρα θες, αλλά...."

--"Αγάπη μου, τι έπαθες?Εγώ εσένα αγαπάω όχι την καρέκλα!!!"

Ο Τούλης είχε πολλές καυλίτσες, αλλά από αυτοπεποίθηση γάμησέ τα...:

-- "Όχι... ΟΧΙ!!! Είμαι σίγουρος... Την καρέκλα θες!!!!!!!!!"

-- "ΤΟΥΛΗ.....!!!!!"

-- "Ναι.....?"

-- "Σε ποθώ!!!!"

Ο Τούλης είχε πολλές καυλίτσες κι άμα δεν ήταν το σενάριο έτσι δεν τον βλέπω να γαμούσε...:

-- "Κι εγώ....."

-- "Θέλω να σου πετάξω το σουτιέν μου στη μάπα σου!!!!!"

-- "ΚΙ ΕΓΩ!!!!!"

-- "Ελα....πες μου προστυχιές....."

-- "ΜΠΡΟΚΟΛΟ...!"

-- "Μα...είναι πρόστυχο το μπρόκολο αγάπη μου.....???"

-- "Άμα ήξερες που θα το βάλω....πρόστυχο θα ήταν.....!!!!!"

-- "Αχ Τούλη.....Μπροκολιάρη μου....."

-- "Ναι, Μπροκολαρού μου.....Ωωωωω Λίτσα....."

-- "Ωωωωω Τούλη....."

-- "Δεν κρατιέμαι Λίτσα μου....Να... Να... Πάμε προς τον ξενοδόχο...Καλησπέρα σας Κύριέ μου!"

-- "Γειά σας! Είμαι ο Ρεσεψιονίστ... Πως μπορώ να σας βοηθήσω?"

-- "Ας αφήσουμε τα επίσημα... Δωμάτιο έχετε...???"

-- "Σας παρακαλώ κύριέ μου!!!! Για ποιόν με περάσατε...???" Μπορεί μόλις να γνωριστήκαμε και να σας συμπάθησα, αλλά δεν είμαι και τόσο εύκολος!!!!!"

-- "Μα...δεν με καταλάβατε....Το δωμάτιο το θέλω για εμένα και την κυρία!!!"

-- "Α...έτσι εντάξει.....Το όνομά σας...?"

-- "Τούλης...! Τούλης Τσίρλας!!!"

-- "Χαίρω πολύ.....Ρεσεψιονίστ....Δυσκοίλιος Ρεσεψιονίστ!!!!!"

-- "Δυσκοίλιος...? Λυπάμαι κύριέ μου...."

-- "Κι εγώ θα λυπόμουν αν το επώνυμό μου ήταν Τσίρλας.... Ίσως και να λυπόμουν δακρυσμένος.Δυστυχώς θα πρέπει να περιμένετε λιγάκι....Έχουμε μόνο ένα δωμάτιο ελεύθερο και θα πρέπει να το καθαρίσουμε λίγο πρώτα....."

--"Ε, δεν πειράζει, ξέρετε...βιαζόμαστε...την περιμένουμε καιρό αυτή τη βραδιά... Δώστε το μας...Θα καθαρίσει η Λίτσα!!!"

Της Λίτσας της βγήκε το Φεμινιστικό Διαόλι από μέσα της... Άμα ήταν να καθαρίσει έπρεπε να είχε φέρει και τα Vettex μαζί μην την λένε ανεπρόκοπη...:

--"Τούλη!!!! Εγώ θα καθαρίσω!!!!???? Δεν το φανταζόμουν ποτέ οτι είσαι ένας τόσο μεγάλος σωβινιστής..!!!"

--"Εντάξει...εντάξει...θα καθαρίσω εγώ....."

--"Εσύ??? Τούλη τελικά δεν είσαι μεγάλος σωβινιστής, είσαι μεγάλη φλωρούμπα!!!!!"

--"Μα....μισό λεπτό αγάπη μου...να τελειώσω πρώτα με τον κύριο....."

--"Ω...Τούλη!!!Τελικά δεν είσαι ούτε σωβινιστής, ούτε φλωρούμπα.....Άμα περιμένεις να τελειώσεις μαζί με τον κύριο, είσαι Πούστης!"

--" Μωρό μου, τι λες...? Σας παρακαλώ κύριε ξενοδοχουπάλληλε...."

Ο Ρεσεψιονίστ βρισκόταν στο Βασιλείο του, Το έπιπλο της υποδοχής ήταν ο Κόσμος Όλος του, αλλά-καλού κακού- ας φυλούσε και τον ΚώλοΣ του:

--"Όσο και να με παρακαλάτε, αποκλείεται κύριε Τούλη....Εγώ είμαι στρέιτ!!!!"

--"Δώστε μας σας παρακαλώ ένα δωμάτιο... Αρκετή ώρα περάσαμε εδώ....."

-- «Ορίστε, κυριέ μου.... Το 13 δωμάτιο είναι....»

Η Λίτσα είχε προσβληθεί από προηγουμένως με τα καθαρίσματα κι επιπλέον ήθελε η μόνη Σφουγγαρίστρα να είναι το χτένισμά της. Έτσι ξεκίνησε τις γκρίνιες:

--«Τούλη, δεν θέλω το 13, είναι γρουσουζικο...»

--"Δεν θέλουμε το 13, κύριε Ρεσεψιονίστ, είναι γρουσουζικο....»

--«Δεν έχουμε άλλο κύριέ μου.....»

--«Δεν έχουμε άλλο Λίτσα μου...»

--"Να βρείτε Τούλη μου...»

--"Να βρείτε κύριε Ρεσεψιονίστ...»

--«Συγγνώμη, μήπως έχετε περίοδο?»

--«Συγγνώμη, μήπως έχουμε περίοδο Λίτσα μου???»

--«Ναι, έχουμε!!!!»

--«Ναι, έχουμε κύριε Ρεσεψιονίστ...!»

--"Ε, τελικά είδες που είσαι πούστης...?"

--«Τέλοσπάντων..... Δεν θα παίζουμε το χαλασμένο τηλέφωνο... Δώστε μου το 13....Δεν πειράζει...»
--«Μάλιστα...Μπορώ να έχω τις ταυτότητές σας, παρακαλώ???»
--«Ορίστε.....Θα μας φέρετε τις αποσκευές, ναι???»
--«Ε, σε πόσην ώρα???...Ξέρετε για να προλάβετε να.....»
--«Α, ναι....Ε, να το καθυστερήσουμε και λιγάκι, ε.....»
--«Ε, βέβαια.....»
--«Να το περιποιηθούμε κιόλας το πράγμα, ε?.....»
--«Φυσικά.....»
--«Ε, να το αργήσετε λίγο....3-4 λεπτά.....είναι οκ!! Πάμε μωρό μου...!»
--«Μωρέ, σε 3-4 λεπτά, δεν είναι οκ.....oh shit είναι.... Για να κρυφακούσουμε τώρα, να δούμε πώς τα πάνε τα πρώτα πιτσουνάκια μας.....»

Ο Ρεσεψιονίστ δεν ήταν ματάκιας, απλά το ονόμαζε "έχω τον πλήρη έλεγχο των δρώμενων στην Επιχείρηση". Ο Ματάκιας είναι με το Πουλί στο χέρι. ο Ευσυνείδητος είναι με την Απόδειξη στο χέρι. Όταν Απόδειξη και Πουλί είναι το ίδιο πράγμα, τότε δεν πληρώνεις ΦΠΑ, αλλά FAP. Με αργά βήματα ο Ευσυνείδητος προχώρησε προς το δωμάτιο το 7, έσκυψε στην πόρτα, κράτησε την αναπνοή του γιατί είχε κρεατάκια και θα του χαλούσαν το ΚαυλΗχητικό μεγαλείο κι έστησε αυτί. Οι από μέσα είχαν περάσει στο Main Menu:

--«Αχχχχχχ, Μήτσος.....»
--«Αχχχχχχ, Σούλα.....»
--«Αχχχχ Μήτσος!!!!.....Αχχχχ.....Αχχχχχχ.....ΩΧ!!!!!!»
--«Τι είναι Σούλα μου???»
--«Σημάδεψες λάθος τρύπα, Μήτσος μου.....»
--«Συγγνώμη, Σούλα μου....Σου αρέσει τώρα???!»
--«Μάλλον, Μήτσο μου....»
--"Με Ποιόν Άλλον...???"
--«Εσένα εννοώ, Μήτσος μου! Αχχχχ, Μήτσος.....ΒΑΡΑ ΜΕ ΜΗΤΣΟΣ!!!!!!»
--«Μα, τι είσαι για να σε βαρέσω, Σούλα μου??..Καμπάνα???!»
--«Ow, Μήτσο.....κτυπα με!!!!!!»
--«Ε, αφού το θες...να! ΠΑΦ!!!!!!»
--«Ow, Μήτσο.....Τώρα χτύπα και τον εαυτό σου!!!!»
--«Μα, γιατί, Σούλα μου???»
--«Γιατί μόλις χαστούκισες την φλοκάτη.....Αχχχχχ...Μήτσος...Είσαι ΠΟΛΥ ΜΗΤΣΟΣ!!!!!!»

--«Αχχχχχ...Και εσύ Σούλα μου...Και εσύ είσαι ΠΟΛΥ ΜΗΤΣΟΣ!!!!!!»
--« Μιτσω, Μιτσω, Μιτσω.....»
--«Σούλω, Σούλω, Σούλω.....Αχχχχχ ΣολυλαααααΑΑΑΑΑ!!! Είμαι
απίστευτα Άντρας...!!!Και τώρα θα σου ροχαλίσω!!!! Χρρρρρ.....
Χρρρρρ....."
--«Ωω, Μήτσος...ΤΩΡΑ είσαι ΑΝΤΡΑΣ!!!!!!!!!!»

Το αυτί του Ρεσεψιονίστ είχε κολλήσει στην πόρτα, το πουλί του είχε στραβοπάει μέσα στο στενό μποξεράκι του, οι καυλίτσες είχαν ανταριάσει τις σκέψεις του και το λουμπάγκο που είχε πάθει τόσην ώρα σκυφτός δεν τον άφηνε να σταθεί όρθιος. Έτσι, όταν η Σούλα άνοιξε ξαφνικά την πόρτα που κρυφάκουγε, αυτός ήταν ακόμα εκεί απ' έξω σαν στραβοχυμένο πορτατίφ:

--«Αχ, κύριε ρεσεψιονίστ, ακόμα ξύπνιος είστε???»
--«Μάλιστα Κυρία Σούλα....»
--«Και εσείς, που ξέρετε το όνομά μου?? Δεν θυμάμαι να συστηθήκαμε.....»
--«Ε, ο Κορ Μήτσος.....»
--«Τί ο Μήτσος???»
--«Ε, σας σύστησε επανειλημμένως.....Ένα Σύστημένο έστειλε ο Μήτσος και πήγε σ' όλες τις διευθύνσεις.....»
--«Ω, ναι, φωνάζει καμιά φορά ο Μήτσος μου όταν μου κάνει έρωτα....Ωωω, ντρεπομαι.....»
--"Και εγώ θα ντρεπόμουν αν ένας Μήτσος μου έκανε έρωτα, μου έλεγε σαν μεταγλωτισμένο«Αχχχ Σούλα».....»
--«Τι είπατε??»
--«Τίποτα... Επιθυμείτε κάτι?»
--«Όχι, βγήκα να πάρω λίγο αέρα...και....Τώρα που σας βλέπω....Γιατι όχι....να σας δοθώ!!»
--«Δοθώ??»
--«Ναι, Δοθώ!!!.....»
--«Είστε πθεβδή???»
--«Όχι καλέ...Να σας δωθώ....Να σας δώσω το κορμί μου!!!!!»
--«Μα,κυρία Σούλα , εσείς έχετε τον Μήτσο!!!!.....»
--«Τον Μήτσο τον έχω για να ξεχνάω τον άντρα μου.....Είναι ρομαντικός....Τρυφερός....Όχι σαν τον Τούλη.....»
--«Είστε παντρεμένη με κουρτινόπανο??»
--«Όχι "Τούλι" καλέ....Τούλη λένε τον άντρα μου....Αλλά με παραβλέπει τώρα τελευταία και εγώ βρήκα τον Μήτσο που με ποθεί.....Μια πικραμένη

ιστορία....Να σας δοθώ τώρα????!!!!!»
--«Μα, πως, έτσι, στην ψύχρα???»
--«Μην αρχίζετε τις δικαιολογίες για το κρύο....Ο,τι και να μου δείξετε, του Τούλη είναι μικρότερο.....»
--«Μάλιστα....Και εγώ τι μπορώ να κάνω για εσάς???»
--«Να μου δοθείτε κι εσείς.....»
--«Μα, είναι κι ο Μήτσος!!»
--«Ε, τι να κάνω?? Να τον φέρω κι αυτόν?? Α, στο διάολο ανώμαλε....Πάω πίσω στο δωμάτιο να φάω τις παρανυχίδες των ποδιών μου.....Ανώμαλε.....Να θες τον Μήτσο μου!!!!!»
--«Μα.....με παρεξηγήσατε!!!!!!.....»
--«Ε, μόνο να σας παρεξηγήσουμε προλάβουμε.....Σάμπως μας έκατσε για να σου κάνουμε και τίποτ' άλλο???? Μητσολάγνε!!!!!!!»
--«Μα σας παρακαλώ!!! Δεν καταλάβατε.....Εγώ είμαι επαγγελματίας ρεσεψιονίστ.....Δεν μπορώ να εμπλέκομαι συναισθηματικά με τους πελάτες μας.....»
--«Μήπως η σαρανταποδαρούσα σας είναι κουτσή???»
--«Μα, τι λέτε??»
--«Λέω, αν ποτέ χρειαστεί να σας βάλουν καθετήρα, θα πρέπει να βάλουν πολύ σελοτέιπ για να καλυφθεί το κενό???.»
--«Μα, σας παρακαλώ!!!! Το λάβαρο του έρωτά μου είναι.....ΛΑΒΑΡΟ!!!!!!!»
--«Λάβαρο??»
--«Ούτε καν λάβαρο....ΦΛΑΜΠΟΥΡΟ!!!!!!!»
--«'Οου...Φλαμπουρο??»
--«ΝΑΙ!!!! Και άμα είμαι και στις καλές μου, καρφώνουμε και τον Παπαφλεσσα επάνω!!!!!!!»
--«Αμάν, Αντρουτσο μου....τι ρεσεψιονίστ είσαι εσύ....Πάω να ξυπνήσω τον Μήτσος!!!!!! 'Οου Μήτσος... Γειά σας Κύριε Ρεσεψιονίστ!!!!!»

Ο Ευσυνείδητος τα είχε χάσει λιγάκι.. Λίγο η Λυσσάρα, λίγο η στέρησης, λίγο οτι "Everybody Fucks in this Hotel except to Me", είχε ελαφρώς λαλήσει:

--"Ούφ....Τι ήταν και αυτό βραδιάτικα....Να, κάτι τέτοια κάνουν οι πελάτες στα απομακρυσμένα ξενοδοχία και μετά λένε τον ρεσεψιονίστ μαλάκα....Δεν είμαι μαλάκας.....Σαν τους δακτυλογράφους είμαι.....πάει το χέρι μόνο του.....Για να δούμε, τα άλλα πιτσουνάκια στο 13 , τί κάνουν??»

Σαν ερεθισμένο καβούρι Μονοδάγκανο περπάτησε προς τα πλάγια ο

Ρεσεψιονίστ και πήγε και κόλλησε το αυτί του στην πόρτα του 13. Την Στάση την είχε, την Στύση την είχε, αυτό που απέμενε ήταν και οι από μέσα να είναι στα ντουζένια τους:

--«Έλα, Τούλη.....»
--«Μην το λες έτσι....Αισθάνομαι σαν μπομπονιέρα...»
--«Αχχχχχ Τούλη.....»
--«ΑΧΧΧΧ ΛΙΤΣΑΑΑΑΑΑΑΑ!!!!... σ' αρέσει, ε??»
--«Ε, όχι και τόσο.....»
--"Μα αφού κουνιέσαι συνέχεια....Δεν είναι από την ηδονή????»
--«Όχι Τούλη, κουνιέμαι γιατί έκλασες προηγουμένως και προσπαθώ να πάρω ανάσα!!!.....»
--«Αχ, Λίτσα, σ'αρέσει ε?? Σ' αρέσει??.....Πω-πω!!!! Πες μου, ε, σ' αρέσει,ε?? Λίτσα, πω-πω....Σ' αρέσει??ε??»
--«Ε, άμα βγάλεις τον σκασμό Τούλη, μπορεί και να αποφασίσω ..Τι αντρας είσαι εσύ, Τούλη μου??»
--«Τι αντρας είμαι, Λίτσα μου???»
--«Ε, αν ήξερα βρε Τούλη μου, θα σε ρωτούσα????»
--«Λίτσα....Κοντευω.....»
--«Τούλη...κατουριεμαι.....»
--«Αχχχχχ...ΛΙΤΣΑΑΑΑΑΑΑΑ»
--«Αχχχχχχ...ΤΟΥΛΗΗΗΗΗΗΗ»
--«Αχ,ΛΙΤΣΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑ.... Θα.....ίσω...!!!"
--"Αχ.... καυλιάρη άντρα... Μου το λες πρόστυχα και ανορθόγραφα...?
--"Όχι Λίτσα μου...θα ροχαλΙΣΩ.....να κοιτα... ΧΡΡΡΡΡrrrrrr!"
--«Αχχχχ, Τουλη, αν το 'ξερα οτι θα κοιμηθείς, θα είχα ξεκινήσει πριν απο σένα...»

Το Μεγαλείο του Ροχάλιστερ από μέσα, είχε μεταδώσει στο στραβοχυμένο πορτατίφ που κρυφάκουγε απ' έξω μια Τσουτσουνοπαράκρουση άνευ προηγουμένου:

--"Ερεθίστηκα...Γιατί 'ντάξει....Είπαμε "Επαγγελματισμός" κτλ..Αλλά εκτός από Ρεσεψιονίστ είμαι και σεξουλιάρης ο κερατάς....Είμαι ωραίος ο κερατάς!! Είμαι και λίγο μαλάκας ο Κερατάς!!!»

Άμα είσαι και λίγο Μαλάκας ο Κερατάς, κρυφακούς πίσω από πόρτες και αυτοθαυμάζεσαι, είναι πάντα το ξαφνικό άνοιγμα της πόρτας από τον Τούλη που σου χαλάει την Στιγμή:

--«Χαίρομαι που το διασκεδάσετεΕγώ αν ήμουν κερατάς δεν θα το χαιρόμουν και τόσο..... και γιατί το φωνάζεις κιόλας άνθρωπέ μου και ξυπνάς τον κόσμο πριν προλάβει να ροχαλίσει;»

--«Ω, κύριε Τούλη....Χίλια συγνώμη, Πως είστε??»

--«Μουδιασμένος... Και από έρωτα...ξέρετε...η Λίτσα είναι πολύ θερμή γυναίκα....Θερμή και....άσπρη...»

--«Θερμή και Άσπρη...Ρε, μπας και μου πήδηξε το καλοριφέρ???.....Ναι...το κατάλαβα αυτό κύριε Τούλη....»

--«Κύριε ρεσεψιονίστ.... ελπίζω το ξενοδοχείο σας να έχει την ανάλογη εχεμύθεια.....»

--«Μα φυσικά κύριε Τούλη....Η εχεμύθεια μας είναι δεδομένη....και δεν συμπεριλαμβάνεται και το τιμολόγιο.....»

--«Α, οκ, κατάλαβα....Αν τίθεται θέμα χρημάτων, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα.....Τούλης Τσίρλας, κύριέ μου.....Εισαγωγή εξαγωγή ειδών υγιεινής...Πόσο θα πάει???»

--«Ε, 3000.....»

--«3000 λεκάνες???!!!! Εδώ εγώ που είμαι ο Τσίρλας με τ' όνομα και έχω μόνο 2 σπίτι μου και εσείς θέλετε 3000???»

--«Όχι 3000 λεκάνες κε Τούλη.....3000 ευρώ....»

--«Μάλιστα....3000 ευρώ....Γύρω στους 400 μπιντέδες....Λογικό μου ακούγεται....Φυσικά πιστεύω να μπορούμε να κάνουμε έναν διακανονισμό.....»

--«Μα, τι λέτε???? Εννοείται!!!! Πάνω απ' όλα εχεμύθεια, δεν είπαμε???»

--«Εγώ τα 3000 ευρώ και εσείς 3000 ώρες εχέμυθης ηδονής με την Λίτσα.....»

--«Πω-πω η Λίτσα..... Θέλω μια χάρη από εσάς....»

--"Άμα θέλετε πίπα, αυτήν την χρεώνω με μπανιέρες..."

--"Όχι κύριέ μου, κάτι άλλο θέλω..."

--«Φυσικά, ό,τι επιθυμείτε....»

--«Θα ήθελα να μου φέρετε μια μεγάλη ανθοδέσμη για τη Λίτσα....»

--«Ξέρετε, το πλησιέστερο ανθοπωλείο βρίσκεται σε απόσταση 40 χλμ από δώ.....»

--«Και δεν έχετε κάτι άλλο εδώ κοντά???»

--«Ένα γραφείο κηδειών.....»

--«Ωραία, παραγγίλτε μου ένα στεφάνι.....»

--«Μα, θα πάρετε κηδειοστέφανο στη Λίτσα???»

--«Ναι, παιδί μου....Θα γράφει αυτό επάνω «θα θυμόμαστε για πάντα», θα σβήσουμε εμείς το «θ», θα του βάλουμε ένα «κ» και θα γράφει «θα κοιμόμαστε πάντα».....Θα τρελαθεί η Λίτσα!!!!.....»

--«Μα, το κοιμόμαστε, γράφεται με «ου», όχι με «υ».....»
--«Γιατί, άμα γράψω τα 3000 ευρώ με «ο» και όχι με «ω» στο τέλος, εσείς θα χαρείτε λιγότερο???.....»
--«Όχι...όχι, τί λέτε...Εντάξει, θα το κανονίσω....Τίποτα έξτρα με το στεφάνι, θελετε??...»
--«Έξτρα?? Τι έξτρα???»
--«Καναν καντηλανάφτη....καμια μοιρολογίστρα....»
--«Όχι...όχι...Μη γινόμαστε και υπερβολικοί.... Και....ξερετε...εγώ δεν τα συνηθίζω αυτά τα παράνομα.....αλλά η γυναίκα μου.....»
--«Ξέρω....ξέρω.....»
--«ΞΕΡΕΙΣ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ???ΘΑ ΣΕ ΣΦΑΞΩ!!!!!»
--«Μα, δεν εννοώ αυτό....εννοώ πως καταλαβαίνω.....»
--«Αααααα....Δεν την αντέχω...κι έτσι, βρήκα τη Λίτσα μου....ΑΑΑχχχχχχ, η Λίτσα....»
--«Αντί να κουράζεστε μόνος σας, δεν πάτε μέσα καλύτερα???»
--«Μέσα?? Γιατί???»
--«Γιατί είναι και η Λίτσα μέσα.....»
--«Α, ναι..... Πάω...Κι όπως είπαμε, ε???? Εχεμύθεια!!!!!»
--«Γεια σας.....»
--«Αχχχχχχ Λιτσάρα μου!!!!!!Σου ‘ρχομαι!!!!!! Κάνε μόνο πιο πέρα να σου ροχαλίσω!!!!!!»

--«Ωραία, τα πήραμε και απ’ τον Τσίρλα.....Καλά αυτό μη το φωνάζω κιόλας.....Θα μου λένε πως κάνω παρέα με ευκοίλιους.....3000 ευρώ.....Πάω να σκεφτώ πως θα τα χαλάσω.....»

Έφυγε προς στιγμήν ο Ρεσεψιονίστ να πάει να κάνει Έξοδα Πριν Τα Έσοδα (είναι κάτι σαν να αγοράζεις πάνες και προφυλακτικά μαζί) κι επικράτησε λίγη ησυχία στην μικρή είσοδο. Ο Διαολος όμως έχει πολλά ποδάρια και σε συνδιασμό με τα κέρατά του είναι κάτι σαν Σαρανταποδαρούσα που ξενοπηδάει ο άντρας της. Ένα μαθηματικό καπρίτσιο θα έκανε την βραδιά ακόμη πιο ενδιαφέρουσα. Αν αφαιρέσουμε από το δωμάτιο το 13 το δωμάτιο το 7, θα πάρουμε 6. Είναι σαν να βάζεις στην εξίσωση δυο ξεβράκωτους μαντράχαλους για να πάρεις 3+3 δώρο. Το κακό δεν άργησε να συμβεί. οι πόρτες των 2 δωματίων που μας ενδιαφέρουν άνοιξαν ταυτόχρονα και οι δυο παράνομες ξεπόρτισαν . Με το που είδαν η μια την άλλη. βέβαια, υπήρξε η λογική αμηχανία:

--«Καλησπέρα σας.....»
--«Καλησπέρα σας.....»

--«Ε...Και εσείς...εδώ?...»
--«Ε, μιας και είμαστε και οι 2 εδώ ας γνωριστούμε τότε...Λίτσα!..»
--«Α, χαίρω πολύ...Σούλα...»
--«Είστε εδώ με τον σύντροφό σας??»
--«Ε, ναι.....δηλαδή...όχι ακριβώς με τον σύντροφό μου...Ξέρετε...παράνομη σχέση...»
--«ΠΑΡΑΝΟΜΗ??? Κλέψατε τίποτα???»
--«Όχι καλέ...Απλά είμαστε και οι δύο παντρεμένοι.....»
--«Αχ, καλέ και εγώ τα ίδια..... Κι αν δεν γίνομαι αδιάκριτη.....πως αποφασίσατε να έχετε εραστή και να έρθετε εδώ στην ερημιά???»
--«Ε...Ξέρετε...ο άντρας μου...με παραμελεί...Όταν πρωτοπαντρευτήκαμε, ήταν ρομαντικός.....ευαίσθητος...τρυφερός...Την επόμενη μέρα, όμως, κάτι άλλαξε στην συμπεριφορά του.....»
--«Τί άλλαξε??»
--«Ξεμέθυσε!!!»
--«Αχχχ, σας καταλαβαίνω....Κι ο δικός μου ο άντρας τα ίδια...Μέχρι να με ρίξει, ήταν σεξουλιάρης ρομαντικός, ερωτιάρης.....Και προκαταρκτικά κυρία Σούλα μου....Αχχχχχ...τι προκαταρκτικά ήταν αυτά.....Τους έδινε και ονομασίες... «το σκουληκι στη φωλιά του», «η συρταρωτή ηδονή», «το κερασάκι στην πισωτούρτα».....Αχχχχ...Τώρα πια έχει αλλάξει όλες αυτές τις ονομασίες....»
--«Σοβαρά??? Και πως τα λέει τώρα τα προκαταρκτικά σας???»
--«ΜΠΥΡΑ!!!!»
--«Καλέ, να ρωτήσω... ο δικός σου, αυτός που έχεις μέσα....δεν αποδίδει???»
--«Ε, αποδίδει το καημένο....αλλά... να...έχει 1 προβληματάκι....»
--«Τι προβληματάκι?»
--«Να...είναι πρόωρος.....»
--«Τι, 7μηνητικο?????»
--«Όχι παιδί μου αυτό....Πρόωρος...Πρόωρος εξπερματιστής...Τελοσπάντων...Ο δικός σου??»
--«Ε, περίπου τα ίδια κι αυτός...
Γδυνόμαστε....χαϊδεύομαστε....τριβόμαστε...και πάνω που ερεθίζομαι.....»
--«Ναι?????»
--«Αυτός ανάβει τσιγάρο και με ρωτάει αν μου άρεσε.....»
--«Δηλαδή...εσύ δεν προλαβαίνεις καθόλου?????»
--«Πώς.. πώς... προλαβαίνω...μου δίνει κανα δυό τζούρες πριν το σβήσει.....»
--«Όχι το τσιγάρο βρε!!! Το άλλο.....»
--«Ποιό άλλο?....»

--«Βρε συ, για το σέξ λέω....Δεν είσαι ευχαριστημένη??....»
--«Μωρε... 'ντάξει... Για μονοσύλλαβο, καλό είναι..."
--«Αχχχχ, άντρες Σούλα μου... Χάρηκα που γνωριστήκαμε....αλλά ίσως πρέπει να γυρίσω τώρα....Ξέρεις....ο Τούλης μου αν δεν του ξύνω κάθε 10 λεπτά την κοιλίτσα του, τον πιάνει.....τον πιάνει μια ενόχληση.....»
--«Τι, έχει φετίχ???»
--«Όχι, φαγούρα.....»
--«Α, εντάξει.....Καλύτερα να γυρίσω κι εγώ στον δικό μου.....Μην ξυπνήσει και δεν με βρει εκεί....γιατί είναι και ζηλιάρης... Άντε φιλενάδα, θα τα ξαναπούμε το πρωί.....»
--«Εννοείτε, καλέ...Αχχχ, βρε, να ήταν από μια μεριά οι άντρες μας να μας έβλεπαν.....χε,χε.....»
--«Τι να δουν, Λίτσα μου??Αν κατάλαβα καλά, τόσο ο δικός σου, όσο και ο δικός μου...κοιμούνται του καλού καιρού και ροχαλίζουν!!!!.....»

Ο Ευσυνείδητος Εχέμυθος Ρεσεψιονίστ, ξαναπλησίασε στο γραφείο της υποδοχής. Είχε κάνει τόσα όνειρα για τα έξοδα που θα μπορούσε να κάνει πια με την προηγούμενη Τσιρλιοσυναλλαγή του. Αυτοκίνητο, διακοπές, το Κολούμπια, το παν είναι να έχεις Στόχο. Για το Κολούμπα βέβαια δεν έχεις Στόχο, έχεις Στόκο, αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία.

--«Ωραιοιαιοιαιοιαιοιααα.....Όλα μια χαρά....Για κάτσε να βάλω λίγη τάξη στο γραφείο....Ωραιο, λεφτα....δεν έχει....το καμπανάκι....δεν χτυπάει....από σκόνηέχουμε....μια χαρά.....Α, οι ταυτότητες...ναι...οι ταυτότητες.....ΑΜΑΝ! Τι βλέπουν τα πρασινογάλανα μάτια μου που δεν έχω? Τούλης Τσίρλας, αυτός είναι δεξιά.....Σούλα Τσίρλα, αυτή είναι αριστερά.....Μήτσος Κουλός, αυτός είναι αριστερά.....Λίτσα Κουλού, αυτή είναι δεξιά.....ΑΜΑΝ Παναγία μου!!!!!!Τι κακό είναι αυτό που μας βρήκε....?!! Είναι και οι 4 τους Υδροχόοι...!!! Και Παντρεμένοι μεταξύ τους είναι!!!!Θα έχουμε κακά ξεμπερδέματα... Τι ειρωνία είναι αυτή? Αυτοί δεν ξενοπηδάνε, κάνουν ανταλλαγή συντρόφων! Επειδή ξίνογαμάνε στο σπίτι τους, έρχονται και ξίνογαμάνε εδώ!»

Για να γίνουν τα πράγματα πιο ενδιαφέροντα, αυτήν την φορά έπρεπε να συναντηθούν και χιαστί-πια-τα ζευγάρια.Η χερούκλα του Τούλη έκλεινε σιγά σιγά την πόρτα, την ώρα που η Σούλα από την άλλη πόρτα έκανε το ίδιο προσέχοντας μην χαλάσει τα νύχια της. Ίσα που πρόλαβε ο ρεσεψιονίστ να κρυφτεί πίσω από το έπιπλο πριν αναγνωρίσουν ο ένας τον άλλον. Η Σούλα βλέποντας τον άντρα της μίλησε πρώτη συνεχίζοντας την παράδοση του έγγαμου βίου τους που ήθελε εκείνη να μιλάει πρώτη κ τον Τούλη να

πάει να μιλήσει πριν τον ξαναδιακόψει για να μιλήσει πρώτη. Αυτήν την συνάντηση δεν την περίμενε κανείς τους:

--«Τούλη, τι κάνεις εσύ εδώ???»

--«Εγω....εγω.....»

--«ΤΟΥΛΗ!!!! Απαιτώ να μου εξηγήσεις αμέσως τι δουλειά έχεις εσύ σ' αυτό το ξενοδοχείο!!!!»

--«Εεεεε...αγάπη μου...ήρθα...Κι αφού ήρθα, λέω «δεν κάθομαι μπας και πετύχω τη Σούλα να της κάνω έκπληξη???!»....»

--«Τούλη, λέγε γρήγορα!!!!Με απατάς???»

--«Εγώ??? Εγώ Σούλα μου???? Με ποιόν???»

--«Ξέρω 'γω??? Με τον ρεσεψιονίστ!!!!»

--«Μα, δεν είμαι γκει, Σούλα μου.....Κι έπειτα αυτός είναι και κακάσχημος..... αλλά για μια στιγμή... ΕΣΥ, τι δουλειά έχεις εδώ?????»

--«Εγώ Τούλη μου??? Ήρθα....Ήρθα...ήρθα για να πετύχει η έκπληξή σου!!!! Αμα δεν ερχόμουν...τι σόι έκπληξη θα ήταν???».....»

--«Αααααα...Σωστά, μην χαλάσει και η έκπληξη.....»

--«Ναι.....Θα μου την κάνεις???»

--«Ω, ναι.....Γύρνα λίγο από εκεί.....Και τώρα ανοίγω ξαφνικά την ρόμπα μου!! Κοίτα! ΤΣΑ!!!!»

--«Ω, Τούλης!!!.....»

--«Είδες??? Είδες πόσο καλό μου έκανε η εξοχή???»

--«Καλό???...Α, κι εγώ που νόμιζα πως το τύλιξες στη μέση.....»

--«Ωραία.....Πάει κι η έκπληξη.....Τι λέμε τώρα.....»

Ο Ρεσεψιονίστ πίσω από το έπιπλο, αισθάνθηκε την σοβαρότητα της στιγμής και σκέφτηκε να βοηθήσει την κατάσταση όσο μπορούσε. Έτσι, είπε του Τούλη σαν Εγκαστρίμυθο ΙΚΕΑ:

--«Πες της οτι την αγαπάς και πως είναι πολύ όμορφη και η καλύτερη γυναίκα στον κόσμο.....ηλίθιε.....»

--«Μα αυτά είναι πολλά.....»

--«Ε, πες ό,τι θυμάσαι.....»

--«ΣΟΥΛΑ!!!!»

--«Τί?.....»

--«Εγώ είμαι η καλύτερη γυναίκα στον κόσμο και εσύ είσαι ηλίθια!!!!»

--«Τι λες βρε Τούλη???!»

Το Εγκαστρίμυθο Μαόνι δεν το έβαλε κάτω:

--«Πες της «συγγνώμη, μπερδεύτηκα....»....»
--«Συγγνώμη, Σούλα μου....μπερδεύτηκε.....»
--«Ε, χέστο.....»
--«Και χέστηκε κιόλας!!!!!!!»
--«Έμπαιné της, Γιούτσο!!!!!!.....»
--« Και... Για στάσου, λίγο, Σούλα, για στάσου.....»
--«Έμπαινε Αντρούτσο!!!!!!.....»
--«Σαν να μην μας τα λες καλά.....»
--«Δώστα όλα Καραμήτρο!!!!!!!»
--«Σταμάτα κι εσύ, ρε, που πήρες παραμάζωμα τους φουστανελάδες.....Δε μου λές ρε Σούλα.....Εσύ, τι κάνεις τελικά εδώ???.....»

Η Σούλα έκανε ό,τι της έκαναν και οι κρέμες νυκτός της...Κέρδισε λίγο χρόνο:

--«Εεεεε, σου είπα.....»
--«Ναι, αλλά εγώ δεν κατάλαβα....»
--«Ε, δεν φταίω εγώ που είσαι ηλίθιος.....»
--«Ηλίθιος είμαι που σε παντρεύτηκα, μωρή!! Λες και δεν έχω καταλάβει τι γίνεται εδώ! Από αύριο ο δικηγόρος σου, θα μιλάει στον δικό μου δικηγόρο!!!!!!»
--«Πολύ ωραία, Τούλη....πολύ ωραία.....Και η λογίστριά μου θα μιλήσει με τον δικηγόρο σου.....»
--«Ναι,ε? Σοβαρά, ε...? Ε, λοιπόν και ο σοβατζής μου θα μιλήσει στη λογίστριά σου!!!!!!»
--«Τι δουλειά έχει ο σοβατζής σου????»
--«Καμία.....Αλλά μιας και λέμε για τις γνωριμίες μας, είπα να τον βάλω κι αυτόν μέσα.....»
--«Είναι ντροπή σου, να με απατάς μέσα στην «Περιτομή της Περδικας»....!!!!!!»
--«Εσένα είναι ντροπή σου, μοιχαλίδα....Να έρχεσαι με γκόμενο στην «Περιτομή της Περδικας»!!!!!!»

Επανάληψη μήτηρ πάσης Μαθήσεως και τσάμπα διαφήμιση ταυτόχρονα. Ο Ρεσεψιονίστ έβγαλε από μέσα του τον Καβουροχέρη Υπεύθυνο Επικοινωνίας:

--«Ωραίααφού το θυμάστε...δεν θα χρειαστεί να σας δώσω και κάρτα.....»

Η Σούλα είπε ένα μικρό ψεματάκι... τόσο δα μικρό...:

--«Εγώ, γκόμενο????...Εγώ, μόνη μου ήρθα.....»

Ο Μήτσος , όμως, ήταν μέσα στο δωμάτιο. Ο Μήτσος δεν είχε ιδέα τι γινόταν έξω. Ο Μήτσος είδε οτι η Σούλα έλειπε από δίπλα του. Κι έτσι, ο Μήτσος πετάχτηκε σαν την Πορδή:

--«Σούλααααααα!!!!!!!»

--«Τι ήταν αυτό?? Τι άκουσαν τα αυτιά-πομποδέκτες του Τούλη?!»

--«Ποιό??»

--«Αυτό το Σούλαααααααα, που ακούστηκε!!!!....»

--«Εγώ το είπα!!!!!!»

--«Εσύ το είπες??? Και γιατί το είπες αντρικά????»

--«Εεεεεε.....Για να νιώσω επιθυμητή!!!!!!Να που με κατάντησες, βρε, στα όρια του αυνανισμού με έχεις φέρει!!!!.....»

Η Νομοτέλεια είναι μεγάλο πράγμα όμως. Η Λίτσα από το άλλο δωμάτιο ήταν κι αυτή απληροφόρητη για το τι συνέβαινε έξω. Θεσ οτι της έλειψε ο Τούλης, θεσ οτι είδε καμιά αράχνη, θεσ οτι οι Κυρίες δεν κάνουν ποτέ πριτσάκια, πετάχτηκε κι αυτή σαν την Πορδή του Μήτσου:

--«Τούληηηηηηη....Πού είσαι αγάπη μου????»

--«ΑΑΑΑΑ!!!! Αυτό τί ήταν Τούλη?»

--«Ποιό????Δεν άκουσα τίποτα Σούλα μου.....»

--«Δεν μπορεί.....Κάποια γυναίκα σε φώναξε Τούληηηηηηη!!!!!!»

--«Εεεεεε....Εγώ το είπα!!!!!!»

--«Μπα??? Μιλάς και γυναικεία????»

--«Αμέ!!!!!! .Είναι που με στενεύουν κι οι ζαρτιέρες.....

--«ΤΟΥΛΗ!!!!.....»

--«Ε, ναείδες που με κατάντησες??.....Μου κατέστρεψες την ψυχολογία.....Αχχχχχ....Πάω να κλειστώ στον εαυτό μου.....Πουτάνα!!!!.....»

--«Εγώ πάω ρε να κλειστώ στον εαυτό μου....Αδερφάρα.....Α, κι άμα θεσ εκτός από τον δικηγόρο μου να σου συστήσω και τον γυναικολόγο μου.....ανοργασμικιά!!!!.....»

Έκλεισαν οι πόρτες πίσω τους δυνατά κι απέμεινε ο κρυμμένος πίσω από το

έπιπλο μόνος του:

--«Πω-πω....Και μας βγήκε και ο Τούλης ντιγκιντάγκας.....Και παντρεμένος ντιγκιντάγκας.....Άκου λέει «τον στενεύουν οι ζαρτιέρες».... Αμάν, Παναγία μου....Άμα συναντηθούν και οι 4 τους.....την πατήσαμε....Θα σφαχτούν....Θα γεμίσει ο κόσμος κανάλια....δημοσιογράφους... κάμερες... είμαι και σκατοκουρεμένος....."»

Θα μπορούσε να μην συμβεί τίποτε άλλο. Να περάσει η βραδιά έτσι και να πάνε όλοι σπίτια τους, κακοξενυχτισμένοι, καλοπηδηγμένοι, αλλά δεν θα είχε πλάκα έτσι. Και μιας και συναντήθηκαν οι μεν, ας ανοίξουμε τις πόρτες να συναντηθούν και οι δε. Έτριξε το πόμολο του 7, βόγκηξε ο μεντεσές του 13 και οι απληροφόρητοι Μήτσος και Λίτσα βγήκαν -ω, τι έκπληξη- ταυτόχρονα στο διάδρομο. Ο Μήτσος ήτανε της πίπας, αλλά ήταν και Παρλαπίπας:

--«Ναι, Σούλα μου.....Θα γυρίσω αμέσως αγάπη μου.....Να πάω ν' αλλάξω την πετσέτα κι έρχομαι....Μα που είναι ο ξενοδόχος??.....»

--«Μήτσοοοοο!!!!!!!»

--«Αμάν!!Η Λίτσα!!!!!»

--«Μήτσο!!!!Τι κάνεις εδώ????»

Ο Μήτσος με μια μαγική κίνηση-Νίντζα, έριξε την πετσέτα που κρατούσε πάνω στο κεφάλι του κι έμοιαζε με BLANCO-προφυλακτικό:

--«Δεν είμαι ο Μήτσος!!!!!!.....»

--«Και ποιός είσαι???»

--«Ο Προφήτης Ηλίας!!!!!!!»

--«Ω, συγγνώμη....Σας πέρασα για τον άντρα μου.....»

--«ΛΙΤΣΑ!!!»

--«ΜΗΤΣΟ????»

--«Δεν είμαι ο Μήτσος, είπαμε.....»

--«Και ποιος είστε???»

--«Ο Ευαγγελιστής Ματθαίος!!!!!!!»

--«Μα, πριν ήσασταν ο Προφήτης Ηλίας!!!!!!!»

--«Ναι.....με το παλιό ημερολόγιο ο προφήτης Ηλίας γιορτάζει του Ευαγγελιστή Ματθαίου. Λιτσα!!!! ΜΗΠΩΣ ΑΠΑΤΑΣ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ ΣΟΥ????»

--«Εγώ??? Προς Θεού!!!.....»

--«ΜΗΝ ΜΙΛΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΦΕΝΤΙΚΟ!!!! Λέγε!!!Είσαι μοιχαλίδα????»

--«Όχι...Η Λίτσα είμαι.....»
--«Λέγε ΜΩΡΗ!!!!!!»
--«Μα, πως μου μιλάτε έτσι, Όσιε Πατάπια????»
--«Δεν είμαι ο Όσιος Πατάπιος!!!!.....»
--«Μα ποιός είστε, επιτέλους????»
--«Η Αγία Αθανασία του Αιγάλεω!!!!»
--«Μα, εσείς έχετε τρίχες στα πόδια!!!!!!»
--«Ναι....όταν έφυγα από το Αιγάλεω, τις είχα ξυρίσει...αλλά είναι μακρινή διαδρομή και ξαναβγήκαν.....»
--«Άγιε...συγγνώμη...αλλά, να....μου θυμίζετε τον Μήτσο, τον άντρα μου.....»
--«Δεν με γνωρίζω.....»
--«Άγιε.... Επειδή είμαι λίγο καχύποπτη... για να βεβαιωθώ και να μην το έχω και απορία.....μπορείτε να επαναλάβετε μια φράση που θα σας πώ????»
--«Ποιά φράση????»
--«ΤΙ ΑΝΤΡΑΣ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ, ΛΙΤΣΑ ΜΟΥ?? ΚΟΙΤΑ, ΤΡΑΒΑΩ ΤΗΝ ΠΕΤΣΕΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΥΡΗ ΜΟΥ!!!»

Ο Μήτσος έκανε την Μαλακία και τράβηξε την Πετσετα. Διότι άμα έκανε την Πετσετα και τραβούσε την Μαλακία, θα είχε γλιτώσει τα υπόλοιπα...:

--"ΤΙ ΑΝΡΑΣ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ ΛΙΤΣΑ ΜΟΥ?? ΚΟΙΤΑ, ΤΡΑΒΑΩ ΤΗΝ ΠΕΤΣΕΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΥΡΗ ΜΟΥ!!!
Εεεεε...Ευλογίες, Λίτσα μου.....»
--«Μητσο!!!!Απαιτώ εδώ και τώρα εξηγήσεις!!! Τι δουλειά έχεις εσύ εδώ????»
--«Εεεε, να....σ' έψαχνα.....»
--«Και που ήξερες πως θα με βρεις εδώ????»
--«Εεε...δεν το ήξερα....Αλλά είδες μικρός που είναι ο κόσμος.. Αλλά για να 'χουμε και καλό 'ρώτημα.....ΕΣΥ τι δουλειά έχεις εδώ????»
--«Εεεε....εγώ...εγώ....Εγώ έμαθα οτι μ' έψαχνες και ήρθα για να με βρείς.....»
--«Ααααα, ωραία.....Χα χα...»

--«Και άν δεν βρίσκεσαι εδώ με άλλη γυναίκα, Μήτσο, τότε τι ηρθες να κάνεις????»
--«Εεεε, να....Έχω ραντεβού....»
--«Ραντεβού?? Με ποιόν????»
--«Εεεε...να....θα ρθει σε λίγο ο Νταλάρας, ο Μάριος Φραγκούλης και η Φαραντούρη να κανονίσουμε κάτι περιοδείες στην Ζιμπάμπουε και στην

Κωλοπετινίτσα.....»

--«Μα, Μήτσο, εσύ τι θα κάνεις???!!!!!»

--«Εεεε...τι θα κάνω...τι θα κάνω.....Θα τραγουδάω!!!!!!!»

--«Μα, εσύ έχεις γαιδουροφωνάρα!!!! Πως θα τραγουδήσεις????»

--«Ε, γι' αυτό τους κάλεσα εδώ, Λίτσα μου....Να συναντηθούμε και να τους πώ να μην υπολογίζουν σε 'μενα! Δεν το φτάνω αυτό το καταραμένο το Λα Μινόρε!»

--«Μήτσο....Όλα αυτά μου φαίνονται φτηνές δικαιολογίες....Είμαι σίγουρη πως είσαι εδώ με άλλη γυναίκα!!!!!!!»

--«Μόνος μου ήρθα και μόνος μου είμαι....Δεν υπάρχει ΚΑΜΙΑ περίπτωση να έχω έρθει με γυναίκα εδώ εγώ.....»

ΚΑΜΙΑ γυναίκα δεν είναι σαν την Σούλα όμως, που δεν είχε μάθει να κρατάει το στόμα της κλειστό. Έφταιγε κι ο Μήτσος εδώ που τα λέμε, που είχε μιαν αδυναμία στις πίτες και της έκανε Υπνοπαιδεία:

--«Μήτσοοοοοο!!! Που είσαι αγάπη μου???.....»

Η Λίτσα έβγαλε της Οργής την Γκλίτσα:

--«ΜΗΤΣΟ!!! Ακουσα γυναίκα να σε φωνάζει!!!!!»

--«Σου ορκίζομαι, Λίτσα μου, δεν είναι άλλη γυναίκα.....»

--«Α, ναι???? Και ποιά είναι αυτή που σε φωνάζει????Ε????»

--"Η ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΗ!!!!!»

--«Αααααα, Μήτσο, δεν πρόκειται να σε πιστέψω ποτε.....Σιγά μην κάτσω να πιστέψω τέτοιες ηλίθιες δικαιολογίες....."

Από το δωμάτιο μέσα, θα ερχόταν κι άλλη καταστροφή. Ο Τούλης είχε προγραμματίσει την παράνομη νύχτα του εδώ και καιρό και τώρα που επιτέλους ήρθε η ώρα της, του έλειπε η Γκομελίτσα του. Έβαλε λοιπόν μια φωνή Αντική γεμάτη σαλάκια και καυλίτσες:

--«Λίτσααααα!!! Μα που χάθηκες αγάπη μου?????»

Ο Μήτσος μόλις άκουσε την φωνή, σεληνιάστηκε. Έγινε άγριος, σχεδόν Κόναν! Αλλά επειδή είχε το πατσοκοίλι, έγινε ο Κόναν ο Βόρβρος:

--«ΕΧΕΙΣ ΑΛΛΟΝ ΑΝΤΡΑ ΕΚΕΙ ΜΕΣΑ????!!!!!»

--«Όχι...όχι Μήτσο μου. Αντρική φωνή άκουσες, Μήτσο μου.....αλλά δεν

είναι αυτό που φαντάζεσαι.....»

--«Και ποιός είναι????»

--«Είναι....είναι....Ο Ρουβάς!!!!!!!!!!»

--«Ο Ρουβάς??? Και τι δουλειά έχει εδώ ο Ρουβάς?????»

--«Ε,να...Φώναξες εσύ όλο το έντεγχο...είπα κι εγώ να φέρω κάτι πιο σύγχρονο να μην κάτσει το πρόγραμμα.....»

--«Ο Ρουβάς, ε.....»

--«Ναι...Κι άμα τον δεις από μακριά....είναι ίδιος η Φαραντούρη σου!!!.....»

Στο μυαλό και των δυό τους, οι Μυστικές Σκέψεις έκαναν Πάρτυ:

--«Τώρα, αυτή με κοροϊδεύει αλλά τι να πω που έχω τη φωλιά μου χεσμένη.....»

--«Τώρα αυτός κάτι κατάλαβε.....αλλά τι να πώ, που είχε ο Ρέμος συναυλία και δεν μπορούσα να τον φέρω."

Αμα πεις μια μαλακία, διορθώνεται. Άμα πεις μια Μεγάλη Μαλακία, δεν μαζεύεται με τίποτα, εκτός κ αν ο επόμενος πει μια ακόμα μεγαλύτερη, οπότε περιστοιχίζεσαι απλά από ουρίτσες. Το μόνο που τους έμενε ήταν να συνεχίσουν την παρωδία τους:

--"Ε, άντε.....να πάμε στους καλλιτέχνες μας....»

--«Ωραία...Θα τα πούμε το πρωί...εντάξει Λίτσα μου??»

--«Εντάξει, Μήτσο μου.....Ε, σιγά σιγά, δεν βιαζόμαστε κιόλας....Δεν έχουμε τίποτα να κρύψουμε.....»

Αποτραβήχτηκαν ο καθένας στο δωμάτιό του, με τις τύψεις τους, το άγχος τους, την έκπληξη τους και τις χιλιάδες ηλίθιες δικαιολογίες που θα τους χρειαζόνταν για το μετά. Ο Βηματισμός Mooswalking που έκαναν τα πόδια τους απομακρυνόμενοι ήταν μια επιπλέον έκπληξη και για τους δυο τους. Για το Μήτσο, το τελευταίο Μούν ήταν της Λίτσας και για την Σούλα 2-3 ξέμπαρκες τρίχες που της είχαν ξεφύγει στο ξύρισμα. Μικρή νεκρική ησυχία επικράτησε, μέχρι την στιγμή που ζωντάνεψε το παλιό μαύρο τηλέφωνο πάνω στο γραφείο της υποδοχής και ξεστόμισε ένα μεγαλοπρεπέστατο "Ντρίίίιν!!!". Ο ρεσεψιονίστ πλησίασε, πήρε το Απαθές ύφος του, άπλωσε το χέρι του με την ίδια απάθεια που είτε το ακουστικό σήκωνε, είτε του Μήτσου το ίδιο πράγμα θα ήταν και απάντησε:

--«Ναι??....Μάλιστα κυρία Μπιρμπιτζογλου.....ναι....τι πάθατε??...Δεν έχει χαρτί υγείας??.....Ε, τι να σας πώ.....Χρησιμοποιήστε τις εφημερίδες

σας.....Ναι.....τι?...τις φάγατε μαζί με τις ψητές σας
ρέγγες???...ναι..μάλιστα....Α!!!! Το βρήκα!!!! Βλέπετε πάνω στον νιπτήρα
σας που έχει 3 σακουλάκια χαρτοπόλεμο????...Ε, δεν είναι
χαρτοπόλεμος...Πάζλ κωλόχαρτο είναι!!!!ναι....Ενώστε και
χρησιμοποιήστε....ναι....καληνύχτα σας..... Δεν μας παρατάς κι εσύ μωρή...
Λοιπόν, μ' αυτούς εδώ πρέπει να δω τι θα κάνω.... Να αποφύγω το
σκάνδαλο και τη φασαρία και να τους κρατήσω και πελάτες....Το βρήκα...!!!
Θα τους μπερδέψω τα δωμάτια! Θα τους βάλω όπως όταν παντρεύτηκαν και
τουλάχιστον το πρωί θα φύγουν όπως τους συνέδεσε ο παπάς...!!! Παλαβή
Σύνδεση...! Πάπαφον...!»

Το αποτυχημένο χιούμορ του Ρεσεψιονίστ δεν είχε ούτε Αποδέκτη ούτε
Σήμα. Πάνω που χαιρόταν με το σχέδιό του το Σατανικό, άνοιξε η πόρτα
του ενός δωματίου και βγήκε έξω ο Μήτσος:

--«Συγγνώμη, κύριε ρεσεψιονίστ.....»
--«Τι θέλετε κύριε Μήτσο??...»
--«Ξέρετε.....θέλω να παραμονέψω.....»
--«Τι είστε κύριε Μήτσο για να παραμονέψετε???.....Λαμπραντόρ????»
--«Όχι....όχι....ξέρετε....είναι η γυναίκα μου εκεί μέσα στο άλλο
δωμάτιο....αφήστε με..... να κρυφακούσω....»
--«Δεν γίνεται....»
--«Σας παρακαλώ....Θα κάνω ο,τιδήποτε.....»
--«Ο,τιδήποτε, ε??.....»
--«Ναι, ο,τιδήποτε.....»
--«Α, οκ...Κρυφακούστε, αλλά για λίγο.....»
--«Να βλέπω και από την κλειδαρότρυπα???...ΑΜΑΝ!!!! ΠΩ-ΠΩ-ΠΩ!!!!»
--«Τί, άμα βλέπεις πωπό, κάνε παραπέρα να βλέπω κι εγώ!!!!.....»
Μ—«Όχι, κύριέ μου....Πω-Πω-Πω.. ΠΩ ΠΩ!!!! ΑΜΑΝ!!!! Τι πόδι είναι
αυτό????? ...ΠΩ πΩ!!...Αμάν.....Κι άλλο πόδι....Πάναγία μου....Τι πλατάρες
είναι αυτές!!!"
--"Πόδια... Πλατάρες...τι διάολο Κε Μήτσο, με την καρέκλα καυλώνετε...?"
--" Αχ, ευτυχώς...μόνη της τη βλέπω.....»
--«...φτάνει τώρα.....»
--«ΜΠΡΑΒΟ στη Λίτσα που ήτανε μόνη της!!!!!!»
--«Τώρα μου χρωστάτε την χάρη...Θέλω να πάτε για λίγο βόλτα έξω, στον
κήπο....μέχρι να σας ξαναφωνάξω....»
--«Τι να κάνω στον κήπο????»
--«Κάντε την γλαδιόλα!!!.....»

--«Δεν γίνεται....»
--«Γιατί????»
--«Δεν ξέρω πως είναι η γλαδιόλα....Πώς να την κάνω???»
--«Συγγνώμη, το μπρόκολο το ξέρετε????»
--«Ναι....»
--«Ε, βγείτε έξω να κάνετε το μπρόκολο.....»
--«Μάλιστα βαίνω κύριε Ρεσεψιονίστ....»

Ο Ξενοδοχουπάλληλος έτριβε τα χέρια του που το σχέδιό του πήγαινε καλά:

--"Ωραία... Έξω ο Γλαδιόλας... μέσα της Καριόλας...! Χε χε χε... Μαλακία αστεϊάκι....Αυτό πρέπει να ήταν ακόμα πιο απότυχημένο κι από το Πάπαφον...Τώρα πρέπει να δω πως θα βγάλω κι άλλον έναν έξω για να τους μιξάρω κατόπιν..."

Ο Απο Μηχανής Θεός έκανε μάλλον βόλτες απ' έξω από το ξενοδοχείο και είπε να ξαποστάσει λίγο, που είχε κι αυτό το παπαρομούδιασμα από τη σκληρή σέλα της ονοματοδότρας μηχανής του. Η απέναντι πόρτα άνοιξε κι ο Τούλης βγήκε έξω φορώντας τη ρόμπα του:

--«Ψίτ...κε ξενοδόχε....»

Ο Ρεσεψιονίστ δεν πίστευε πως το σχέδιό του εξελισόταν τόσο καλά και πήγαινε κατ Ευχήν και όχι κατά ευΧέσιμον...:

--«Θαύμα!!!!ΘΑΥΜΑ!!!!!»
--«Ε, δεν λέω....Ωραία μου πέφτει η ρόμπα.....Αλλά όχι και θαύμα....»
--«Όχι αυτό....τελοσπάντων....Τι κάνετε τέτοια ώρα έξω κε Τούλη???»
--«Δεν μπορώ να ηρεμήσω κύριε ρεσεψιονίστ....έχω τύψεις....Για την γυναίκα μου....Δεν μπορώ να την βγάλω από το μυαλό μου..... Αυτή είναι εδώ, στο ξενοδοχείο και εγώ είμαι εδώ με άλλην.....ΠΩ-ΠΩ τύψεις.....»
--«Ηρεμήστε κύριε Τούλη....Θα σας βρώ εγώ λύση!!!.....»
--«...θυμάμαι την πρόταση γάμου που της έκανα....Την κοίταξα βαθιά στα μάτια.....ε, εντάξει, λίγο στα μάτια, περισσότερο στο στήθος.....της χαμογέλασα.....της χάιδεψα το μάγουλο....Της σκούπισα την μύτη....είχε και ένα μπιμπίκι θυμάμαι....της το έσπασα κιάλας... Έκανε και "Πθθθθ"....»
--«Ναι, ας βιαστούμε λίγο....»
--«Την κοιτάω λοιπόν, και της λέω: «Θέλεις να γίνεις γυναίκα μου???».....Κι εκείνη συγκινήθηκε, έπεσε στην αγκαλιά μου, δάκρυσε, έκλαψε...σαν τώρα θυμάμαι τα λόγια της....»

--«Τι σας είπε?»
--«Μου είπε κλαίγοντας «ΤΟΥΛΗ!!! Έναν τέτοιο ΜΑΛΑΚΑ περίμενα σ' όλην μου τη ζωή!!!!!!».....»
--«Θέλετε να τα ξαναβρείτε???»
--«Σαφώς!!!!!!»
--«Ωραία....πηγαίνετε λίγο στον κήπο και θα τα κανονίσω εγώ....»
--«Αχ....Αχ, ωραία...τι ωραία....Δηλαδή....Δηλαδή εννοείτε πως θα με ξαναπεί «μαλάκα»???».....»
--«Μόνο αυτή??? Όλος ο κόσμος!!!!!»
--«Αχ, τι ωραία....Πάω....Αλλά τι θα κάνω στον κήπο???»
--«Τον μαλάκα....»
--«Γιατί??»
--«Για να συνηθίζετε για το μετά....με τη Σούλα.....»
--«Αχ, ωραία...πάω....»

--«Αχ, ωραία....Όχι να το παινευτώ...αλλά το σχέδιό μου πάει μια χαρά...Λίγο ακόμη και θα αποφύγουμε το σκάνδαλο....Ας φωνάξω μέσα το Ζαρζαβατικό να τον στείλω στο δωμάτιο της γυναίκας του! Κυριε γλαδιόόόόόλααααα!!!!...Κύριε γλαδιόόόόόλααααα!!!!!»

Ο Μήτσος ήταν του σχεδίου αλλά από μυαλό απόνερα αιδοίου...:

--«Δεν υπάρχει γλαδιόλα εδώ!!!! Μόνο μπρόκολα υπάρχουν!!!!»
--«Ε, ελάτε μέσα τα μπρόκολα!!!!»
--«Τα κανονίσατε...?Είστε σίγουρος??? Να σας εμπιστευθώ???»
--«Μάλιστα....Τα κανόνισα σας είπα. Από δω κύριε καρότο....»
--«ΜΠΡΟΚΟΛΟ παρακαλώ!!!!!»

Ο Μήτσος άνοιξε στα σκοτεινά την πόρτα του δωματίου που η ανέμελη Λίτσα ήταν ξαπλωμένη στο παράνομο κρεβάτι της και μπήκε μέσα φουριόζος. Ο Ρεσεψιονίστ είχε κάνει τσισάκια από τη χαρά και την αγωνία του:

--«Για να δούμε....Ας σταυρώσω τα δάχτυλά μου και ας ευχηθούμε να πανε όλα καλά....»

Και ίσως η αγωνία του, ίσως η παρατήρηση πως παρ' όλο που το σχέδιό του ήταν Γαμάτο μόνο ΑΥΤΟΣ δεν θα γαμούσε στην ιστορία, τον έκαναν να σκύψει έξω από την πόρτα του Μήτσου και της Λίτσας για να κρυφακούσει. Με ντροπή. Με Αγωνία και Ενθουσιασμό. Με το Πουλί στο Χέρι. Από μέσα

οι φωνές ακούγονταν ξεκάθαρα:

--«Μαναράκι μου, εδώ είσαι???...»
--«Εδώ είμαι μπουμπούκι μου.....»
--«Μα εσύ έχεις τη φωνή της Λίτσας!!!!.....»
--«Κι εσύ έχεις τη μασχαλίλα του Μήτσου!!!»
--«Λίτσα μου....»
--«Μήτσο μου.....»
--«Θέλεις να σε πάρω στην αγκαλιά μου και να σε κάνω γυναίκα???!»
--«Γιατί, Μήτσο μου, τώρα τι είμαι??? Στρουθοκάμηλος????»
--«Όχι Λίτσα μου... Τρόπος του λέγειν.....»
--«Λίτσα!!!!!!»
--«Μήτσο!!!!!!»
--«Μήτσο!!!!!!»
--«Λίτσα!!!!!!»
--«Αγάπη μου, τα λέμε ανάποδα.....»
--«Είμαι ΥΠΕΡΟΧΟΣ?????»
--«Ναι ΜΗΤΣΟ ΜΟΥ!!!!!!»
--«Είμαι από ΠΑΝΩ ΣΟΥ????????»
--«Όχι ΜΗΤΣΟ ΜΟΥ!!!!!!»
--«Και ποιός κουνιέται αποκάτω μου????»
--«Κανείς, Μήτσο μου... Απλά είσαι ανάσκελα!!!!!!»
--«Baby....»
--«Πιο βαθιά Μήτσο!!!!!!»
--«BABYYYYY.....»
--«Όχι πιο Παβαρότι, Μήτσο μου... το άλλο το πιο βαθια.....»
--«Λίτσα?????»
--«Τι είναι Μήτσο μου????»
--«Τελειώνω????»
--«Αχ, εμένα ρωτάς????»
--«ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ?????»
--«Ξέρω 'γω, Μήτσο μου????»
--«Λίτσα!!!!!!... I love you Λίτσα!!!!!!»
--«Μήτσο!!!!!!... Eklases Mitsoooooooo!!!!!!»
--«Αχχχχχχχχχχχ Λίτσα... κοίτα... κοίτα... Σου Ροχαλίζω!!!! Χρρρρρρρρ.....»
--«Αχ Μήτσο.... YOU ARE MY HUSBAND, MANAPI MOY!!!!!!»

Ο Ρεσεψιονίστερ εκτός από τσισάκια είχε κάνει ΚΑΙ κακάκια από τη χαρά του:

--«Έπιασε!!!!...Έπιασε!!!!.....κι αυτουνού του έπιασε, εδώ που τα λέμε....Όλα πάνε κατ' ευχών....Γιατι, δεν έγινα τσάμπα ρεσεψιονίστ εγώ....Ναααα ένα μυαλό που έχω άμα θέλω....Όχι τίποτ' άλλο, να μη με περνάνε και για μαλάκα.....Ε, όχι και Μαλάκα...!!! Ε, ΟΧΙ ΚΑΙ ΜΑΛΑΚΑ!!!!!"

Για άλλους το Μαλάκας είναι ιδιότητα, για αυτούς που είναι Πολύ Μαλάκες όμως είναι Παρασύνημα:

--«Φωνάξατε? Είναι το συνθηματικό μας...?»

--«Μα και βέβαια κε Τούλη!!!!... Σας έχω και μια έκπληξη.. αρκεί να περάσετε στο δωμάτιο στα δεξιά....»

--«ΣΤΑ ΔΕΞΙΑ????»

--«Ναι.....»

--«Στα δεξιά αποκλείεται....Εγώ είμαι κομμουνιστής!!!Αλλά άμα είναι για καλό... Αχχχχχ, δεν μπορώ.....»

--«Τι πάθατε??»

--«Θέλω να πάρω κουράγιο!!! Με τις εκπλήξεις αγχώνομαι....»

--«Κύριε Τούλη!!! ΕΓΩ θα σας δώσω κουράγιο!!!!!!!»

--«Πώς???»

--«Κύριε Τούλη...Είστε εντελώς ΜΑΛΑΚΑΣ!!!!!!!»

--«Ναι, το πιστεύω!!.....»

--«Μπροστά σας ο Αυνάν είναι μονάχα ένας φτωχός συγγενής!!! Δεν έπρεπε την λέξη να την λένε «αυνανισμό»....Με τέτοιον εκπρόσωπο....Τουλισμό έπρεπε να την λένε!!!!!»

--«Να' στε καλά!!!! Πήρα τα πάνω μου!!!! .Πάω!!!!!»

Ο Ρεσεψιονίστ είχε εξαντλήσει τις δικαιολογίες του για να καλύψει πως άν δεν έπαιζε με το πουλί του δεν θα μπορούσε να παίξει με την τύχη του...:

--«Άντε....για να δούμε....Τί να σταυρώσω τώρα???...Τα δάχτυλα τα σταύρωσα προηγουμένως.....Κάτσε να κάτσω σταυροπόδι τώρα....Έλα...κάνε να πιάσει....Ας τους κρυφακούσω κι αυτούς...»

Οι πόρτες στο ξενοδοχείο ήταν παλιές... Και κανένας καπλαμάς δεν μπορούσε να εμποδίσει την φωνή του Καπλαμαλάκα να ακούγεται ...:

--«Ζουζουνίτσα.....»

--«ΑΜΑΝ!!!! Τούλη??? Εσύ?????»
--«Ωχ... Σούλα????...Εγώ????.....»
--«Αχ, Τούλη, είσαι πολύ σέξυ στο σκοτάδι.....»
--«Μα, αφού είναι σκοτεινά...Δεν βλέπεις τίποτα.....»
--«Μα, γι' αυτό είσαι σέξυ, Τούλη μου.....»
--« Σούλα!!!!!»
--«ΤΟΥΛΗ!!!!!»
--«Έλα, Σούλα μου....θέλω να με βρίσεις όπως τότε!!!!»
--«Αχ, Τούλη....Με ερέθισες...Θέλεις να σε πασπαλείσω και με πριονίδι, να σε φτύσω και να σε φωνάζω «κοπριτη»???.....»
--«Έλα Σούλα....Κάνε μου έρωτα Σούλα!!!!.....»
--«Έρχομαι Τούλη μου....Ελα...έτσι...στο 1 πόδι...»
--«Δεν είμαι στο 1 πόδι Σούλα μου....Απλά δεν βλέπω την τύφλα μου και έχω κάνει σπαγγάτο στο μπιντέ!!!!.....»
--«Faster, Toulis.....»
--«What?????»
--«Faster, Toulis!!!!!»
--«I don't speak English, Σούλα!!!.....»
--«Τούλη...πες μου προστυχιές.....»
--«Προστυχιές, Σούλα μου?????»
--«Πες μου πράγματα που θα με κάνουν να αισθανθώ άσχημα!!!.....»
--«Μπορώ να διακρίνω και λίγο μπούτι ανάμεσα στην κυτταρίτιδά σου!!!.....»
--«Αχχχ Τούλη μου!!!!!»
--«Τι του λείπει, Σούλα μου?????????»
--«Τούλης του λείπει, Τούλη μου!!!!!»
--«Αχχχχχ, Σούλα!!!!ΑΧΧΧΧΧΧ!!! Ναι ναι...!Τελείωσα και με παίρνει ο Ύπν.... Χρρρρρρρρρρρρ.....!!!!!"
--«Όου, Τούλη....Κανείς δεν ροχαλίζει σαν κι εσένα....Εσύ δεν είσαι απλά ΑΝΤΡΑΣ.....Κρεατάκια με πόδια είσαι....Τούλη μου!!!!!»

Ο ματάκιας απ' έξω είχε γίνει Σίχαμα του κερατά με όλα όσα του έτρεχαν από το κορμί του...:

--«Τι τύχη είναι αυτή???? Όλα καλά μου πάνε.....Τα βρήκαν ΚΑΙ αυτοί!!!!Αχχχχ... Αν το ξενοδοχείο μου ήταν η κλειρωτίδα του ΛΟΤΤΟ, τότε εγώ θα ήμουν τα μπαλάκια!!!!!..Είμαι τα μπαλάκια!!!!! ..Είμαι τα μπαλάκια!!!!!.....Καλά μην χαίρομαι και τόσο....Δεν είναι και τόσο τιμητικό να είναι κανείς τα μπαλάκια.....Έχεις για τον πούτσο γείτονες.....Αχ Παναγία μου....Μακάρι να πάνε όλα καλά...να ξημερώσει η μέρα και να φύγουν όλοι

ήσυχα-ήσυχα.....Να μην έχουμε σκάνδαλα και φασαρίες.....Μόνο να
ξημερώσει η αυριανή μέρα!!!!»

Και η νύχτα συνεχίστηκε και πήγε να γίνει σιγά σιγά ημέρα....Παραδίπλα,
τα τριζόνια έκαναν «τριι-τριιι», γιατί άμα έκαναν «Κρα-κρα» δεν θα τα
έλεγαν τριζόνια, αλλά κραζόνια.....Το δροσερό πρωινό αεράκι, ήρθε να
κτυπήσει τα 4 γυμνά κορμια των εραστών στο ξενοδοχείο μας, το οπίσθιο
της σφηνωμένης Μπιρμπίτζογλου και την γλυμένη-λες από τον Μινώταυρο
τον ίδιο- Χωρίστρα του ρεσεψιονίστ. Κι ήρθε το φως του ήλιου να ζεστάνει
τα τζιτζίκια και άρχισαν αυτά να κάνουν «τζιτζιζζ-τζιτζιζζζ», γιατί άμα έκαναν
«ζέστη-ζέστη», δεν θα τα έλεγαν τιτζίκια, αλλά Futzitsou....Και μαζί με τα
τζιτζίκια, ξύπνησαν και οι σφήκες και έκαναν «σφηκβζζζζζ-σφηκβζζζζζ», τα
χελιδόνια που έκαναν «τσιου-τσιου», οι κότες που πετάρισαν και έκαναν
«φλαπ-φλαπ», τα φίδια που έκαναν «φρζζζζζ-φρζζζζζ», οι σκύλοι που άλλοι
έκαναν «γαβ-γαβ» και άλλοι έκαναν «πόσο μου λείπει η ζεστή αγκαλιά
σου», κάτι στρουθοκάμηλοι που έκαναν «αχ, ωχ!!!», γιατί άντε να βγάλεις
την αυγουλάρα και να έχεις και αιμορροΐδες, κάτι νταλικέρηδες που απλά
έκαναν τσίσα τους, κάτι δεινόσαυροι, κάτι σκατζόχοιροι και μερικοί
πελαργοί στο 1 πόδι σαν τον Μιγιάγκι, κάτι τσιπούρες, κάτι τσαλαπετεινοί
, κάτι μυρμηγκοφάγοι, κάτι κοάλα, κάτι αρκούδες, κάτι κατσαρίδες, κάτι
ουρακοτάγκοι, κάτι κωμωτές, κάτι ιππόκαμποι, κάτι κατσαροπέρδικες,
κάτι πύθωνες, κάτι ακρίδες, κάτι μονοκοτυλήδονα, κάτι σαύρες κι άλλες
σαύρες, πω-πω σαύρες.....

---«Σταματήστε τον ρε τον караγκιόζη, την Περιτομή της Πέρδικας
διαβάζουν οι άνθρωποι, όχι το National Geographic!!!!»

---«Α, οκ....Να μια Σφαλιάρα στο Ενδιάμεσο Κείμενο...ΠΛΑΦ!!!!»

Και ξημέρωσε, επιτέλους η μέρα και στο Ξενοδοχείο:Η Περιτομή της
Πέρδικας, κανείς δεν ήξερε αν θα ζούσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα, ή
εάν σαν τα αληθινά παραμύθια, όλα θα κυλούσαν όμορφα μέχρι να
ανακατευτεί ο Γιάγκος Δράκος και να τους καταστρέψει όλους με τα λεφτά
της Giant....

Η Πόρτα του ΤουλοΣουλοδοματίου άνοιξε κι ο Mr Τούλης κατευθύνθηκε
προς την ρεσεψιόν. Ο υπάλληλος ήταν λίγο χλωμός μιας και όλη αυτή η
ιστορία του είχε τραβήξει πολλή από την ενέργειά του και πολύ από το
πουλί του:

--«Ω, κύριε ξενοδόχε...Καλημέρα σας!!!!»
--«Κε Τούλη!!!!...Όλα καλά???»
--«Όλα καλά...όλα μια χαρά.... Ξανάνιωσα παντρεμένος!!!! Η Σούλα μιλούσε όλη τη νύχτα με τη φίλη της την Κικίτσα στο τηλέφωνο κι εγώ της έκανα έρωτα!!!!»
--«Μα...δεν είναι ενοχλητικό αυτό???»
--«Όχι πια....Της έχω αγοράσει hands free! Α, νάτο το μανάρι μου που έρχεται....!»

--"Τούληηηηη!!! Τα πήρες όλα τα πράγματα??? Α.. Καλημέρα κύριε ρεσεψιονίστ....»
--«Είναι καθήκον μου να ρωτήσω αν κοιμηθήκατε καλά???....»
--«Οουουου...Μια χαρά...Εγώ ροχάλισα κι ελαφρώς..Εσύ Σούλα μου???»
--«Εγώ λίγο δύσκολα.....»

--«Αυπνίες? Κυρία Σούλα?»
--«Όχι.....απλά η Κικίτσα είναι παρλαπίπα και με ξενύχτησε.....»

--«Μάλιστα...Εεεεε, κύριε ρεσεψιονίστ...τι χρωστάμε???»
--"Μισό λεπτό να υπολογίσω....10 ευρώ το δωμάτιο.....5 ευρώ το πρωινό.....»
--«Μα, δεν πήραμε πρωινό!!!!!»
--«Ω, ναι...σωστά....για να ξαναυπολογίσω.....15 ευρώ το δωμάτιο....30 ευρώ το ρεύμα.....157 ευρώ το τζακούτζι.....»

--«Μα, τι λέει ο κύριος, Τούλη μου??? Αφού δεν είχε τζακούτζι!!!!»
--«ΔΕΝ ΕΙΧΕ?????...Χίλια συγγνώμη κυρία Σούλα....Λοιπόν...50 ευρώ το δωμάτιο....100 ευρώ το ρεύμα και το τζακούτζι...ε, αυτό σας το κάνουμε δώρο....Σύνολο 560 ευρώ!!!!!»
--«560 ευρώ?? Μα γιατί???»
--«Γιατί οι γλαδιόλες κοστίζουν κύριε Τούλη.....»
--«ΑΑΑΑ, άμα είναι έτσι να τα δώσουμε.....»
--«Ευχαριστώ.... Σε μισό λεπτάκι είμαστε έτοιμοι.»

Μισό λεπτάκι είναι λίγος χρόνος αν τον μετράς με το ρολόι, αλλά πολύς χρόνος αν τον μετράς με ορμόνες κι έτσι το ζευγαράκι μας πήγε παραδίπλα να χαιδολογηθούν λίγο ακόμα. Πριν από τον λογαριασμό. Γιατί μετά το λογαριασμό, το Χουφτωματάκι γίνεται "μας έπιασαν τον Κώλο". Από την άλλη μεριά ξεπρόβαλε και το άλλο ζευγαράκι μας. Ο Ρεσεψιονίστ τους

καλημέρισε:

--«Βλέπω...Ευπνήσατε κι εσείς.....»

--«Ε...ξυπνήσαμε....Γιατί.....μήπως μ' άφησε ο Μήτσος να κοιμηθώ όλο το βράδυ????»

--«Δηλαδή...όλο το βραδυ ο Μήτσος σας έκανε σεξ????!!!»

--«Όχι, δεν μας έκανε σεξ...Μας έκανε «χρρρρρρ»....Αλλά είναι γλυκούλης όταν κάνει χρρρρρρ...Γουρουνάκι μου εσύ..»

--«Λοιπόν, ας αφήσουμε τις γουρουνιές μου στην άκρη... τι χρωστάμε????»

--«560 ευρώ....»

--«560 ευρώ για μια βραδια????»

--«Ε, άμα θέλετε, μείνετε κι άλλη.... που δεν σας βλέπω βέβαιαΑλλά αφού είστε δύσπιστος, να τα υπολογίσουμε...Λοιπόν...30 ευρώ το δωμάτιο....70 ευρώ η συνδρομητική τηλεόραση....»

--«Μα, δεν είχαμε συνδρομητική τηλεόραση στο δωμάτιό μας!!!!!»

--«Έχω εγώ στο δικό μου, όμως και κάπως πρέπει να την πληρώσω....Λοιπόν...70 ευρώ το δωμάτιο.....»

--«Μα, πριν ήταν 30 ευρώ!!!!!»

--«Ναι...ξέρετε..σε λίγο αρχίζει η εορταστική περίοδος και ανεβάζουμε τις τιμές.....»

--«Ποιά εορταστική περίοδος????»

--«Του Αγίου Κερατά!!!!!»

--«Ε, άμα είναι για τον Όσιο...να δώσουμε!!!!!»

--«Μάλιστα....είμαστε όλοι ευχαριστημένοι, ε???.....»

--«Ναι....ναι!!!!.....»

--«Αντε πάμε να φύγουμε Σούλα μου....να κάνουμε και παιδάκια.....»

--«Όου, Μήτσο....Πάλι θα μου χαραμίσεις τα 3 δευτερόλεπτα ηδονής????.....»

--«Όχι 3, Σούλα.....4!!! Σήμερα έχω γεννέθλια και θα τα δώσω όλα!!!! Γειά σας Άγνωστοι λοιπόν...!»

--«Ε, άντε....να φεύγουμε κι εμείς αφού έφυγαν κι Αυτοί Που Δεν Τους Ξέρουμε Καθόλου.....Αντίο κε ρεσεψιονίστ....."»

--"ΛΙΤΣΑ!!!! Που πας να φύγεις μωρή, πρώτη απ' τον σύζυγο????»

--«Σόρρυ, Τούλη μου.....»

--«ΣΟΥΖΑ!!!!!!!»

--«Ναι, Τούλη μου.....»

--«ΣΟΥΖΑ ΕΙΠΑ!!!!!!!»

--«Ναι, Τούλη μου.....»

Τόσες σουζες τον παραξένεψαν τον Ρεσεψιονίστ...:

--«Τι σκατά....γυναίκα παντρεύτηκε αυτός, ή εντούρο????»

--«Πάμε τώρα....Αντίο κύριε.....»

--«Αντίο.....»

--«Ωωωω....Τούλη.....»

--«ΣΟΥΖΑ ΕΙΠΑ!!!»

--«Μα...ξέρεις πόσο μ' ερεθίζεις όταν φωνάζεις????.....»

--«Ναι, ε????.....»

--«Τόσο Κόναν, τόσο πρωτόγονος, τόσο ανθρωποπίθηκας!!!!!!!!!!»

--«Ε, για να το λες εσύ....είμαι.....»

--«Και...σαν τόσο άντρας που είσαι....δεν παίρνεις τα πράγματα....να πάρεις μετά κι εμένα αγκαλιά να μας βάλεις στο αυτοκίνητο...να μη χωράμε όλοι μαζί και να έρθεις με τα πόδια????»

--«Μα...βέβαια !!!!ΤΕΤΟΙΟΣ ΑΝΤΡΑΣ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ!!!!!!!!!!»

Τέτοιο χάπυ έντ φινάλε δεν θα το περίμενε ο Ρεσεψιονίστ ακόμα κι αν είχε καταπιεί όλα τα χάπια από το έντ... Είχε έρθει η ώρα του να ξαποστάσει κι αυτός:

--«Αχχχχ...πάω να ηρεμήσω....Κι αυτό το όνομα.... «Η Περιτομή της Πέρδικας»....θα το αλλάξω....Θα το κάνω «Η Φιμωση του Ασβού» να είναι και πιασάρικο....Αχ, πάω να ηρεμήσω τώρα.....»

Το Μαύρο τηλέφωνο ήθελε στο τέλος να κλέψει την παράσταση ,που το είχαν βάλει κομπάρσο και δεν μπορούσε να ξεδιπλώσει το ταλέντο του και ξέρασε ένα μεγαλοπρεπέστατο "Ντρίίίν" ξαφνικά.Ο Ρεσεψιονίστ είχε άλλη άποψη και είχε βύσμα και τον συγγραφέα:

--«Α, στο διάολο κι εσύ....όλο ντρινννν μου κάνει....χάθηκε ο κόσμος να μου κάνει και λίγο κούκου????»

--«Σας ομιλεί ο αυτόματος τηλεφωνητής της Περιτομής της Πέρδικας...Αυτή τη στιγμή απουσιάζουμε...Παρακαλώ, αφήστε το μήνυμα

σας μετά τον χαρακτηριστικό ήχο....»

--«Ναι???...»

--«ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΗΧΟ ΕΠΙΛΑΜΕ!!!!!!»

----μπίπ---

--«Ναι....ρεσεψιόν???... Η Μπιρμπιτζογλου είμαι!!!!...Έχω την εντύπωση πως το καπάκι της τουαλέτας σας είναι από χταπόδι!!!...εδώ και 24 ώρες το τραβάω και δεν ξεκολλάει!!!.....Α, και ο καθρέπτης σας είναι παραμορφωτικός.....πήγα να κόψω τα μούσια μου και στραβοξύρισα τις φαβορίτες μου!!!!...Είστε ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΙ!!!!!!...Μέχρι και το ασανσέρ σας είναι απαράδεκτο!!!!...κάθε φορά που πάω να πατήσω το κουμπί, αυτό μου γράφει ΚΑΤ/ΝΟΣ!!!!...ΚΑΤΙΝΑ να πείτε εσάς κι όλο σας το σόι που βάλατε το ασανσέρ να με βρίζει!!! Τ' ακούτε???...Εσάς κι όλο σας το—τουτ-τουτ-τουτ-τουτ.....»

-----ΤΕΛΟΣ-----